

STADSPROGRAMMA MORTSEL 2018

**KIES PARTIJ VOOR
EEN STAD OP
MENSENMAAT**

PVDA

SOCIAAL

RECHTVAARDIG

ACTIEF

INHOUD

INLEIDING: KIES PARTIJ VOOR EEN MORTSEL OP MENSENMAAT.....	3
--	---

THEMA'S

1. Betaalbaar wonen in aangename wijken.....	7
2. Mortsel mobiele stad.....	17
3. Stad zonder armoede.....	23
4. Jonge stad.....	31
5. Werkende stad.....	37
6. Democratische stad.....	43
7. Diverse stad.....	49
8. Solidaire stad.....	55

INLEIDING

KIES PARTIJ VOOR EEN MORTSEL OP MENSENMAAT

ONS PROJECT? EEN SOCIALE STAD DIE ER STAAT VOOR IEDEREEN

Met zijn ligging op een boogscheut van Antwerpen en vlakbij de groene rand is Mortsel een stad die ons elke dag opnieuw uitdaagt. Onze stad heeft daarmee sterke troeven, maar ze staat ook voor heel wat uitdagingen. Uitdagingen die aangepakt moeten worden vanuit een sociale visie op de stad.

Als dichtst bebouwde gemeente waar nog voortdurend wordt bijgebouwd, groeit de drukte en staat de groene ruimte onder druk. Het knooppunt van invalswegen en het trein-tram-bus-verkeer brengen veel mensen naar of langs Mortsel. Dat maakt van de zorg voor de mobiliteit, de verkeersveiligheid en de verbetering van ons openbaar vervoer een voortdurend aandachtspunt.

In de voorbije jaren zagen we in onze stad heel wat veranderen. Door de hoge prijzen hebben steeds meer mensen het moeilijk om hun woning te betalen of verbouwingen uit te voeren. Veel mensen zijn op zoek: op zoek naar werk, een stabiel inkomen, naar hoe ze hun kinderen voldoende kunnen steunen op school of waar ze betaalbare en goede zorg kunnen vinden voor ouderen. De PVDA wil ijveren voor sociale voorzieningen die hier een antwoord op geven.

Sociale en ecologische oplossingen voor de toekomst kunnen lokaal beginnen: een wijkgezondheidscentrum waar je gratis terecht kan bij je huisarts, een project dat woningisolatie voor iedereen mogelijk maakt, kwalitatief jeugdwerk voor alle kinderen en jongeren, minder uren op het werk en meer uren om samen dingen te doen. Er zijn heel wat mogelijkheden voor het lokaal bestuur en voor geëngageerde burgers. Maar wie oplossingen wil zal ook kritische actie moeten ondernemen tegenover mega-bouwprojecten zoals dat van de Brialmont-site.

Een stad op mensenmaat. Daar willen wij voor gaan. We willen geen prestigeprojecten, maar een sociale stad die er staat voor werkende mensen, jongeren en mensen die het moeilijk hebben. Een Mortsel op mensenmaat.

De PVDA doet op een heel eigen manier aan politiek. Onze politici leven aan een gemiddeld inkomen en staan hun zitpenningen af aan de partij. Zo houden we postjesjagers buiten. En zo vervreemden PVDA-verkozenen nooit van de mensen die hen verkozen hebben. Dat onze principes niet veranderen 'eens je verkozen bent' bewijzen onze gemeenteraadsleden die we al tientallen jaren hebben in gemeenten als Zelzate of Herstal. Dat bewijzen ook onze parlementsleden, zoals Raoul Hedebouw, die de stem van het gewone volk naar het parlement brengt. Of dat zien we ook bij onze dokters die al meer dan 40 jaar gratis kwaliteitsvolle geneeskunde leveren in de groepspraktijken van Geneeskunde voor het Volk, voor een gemiddeld loon. Onze politici luisteren naar de mensen en bouwen samen met hen de kracht op die dingen kan veranderen. Want een tegenmacht opbouwen blijft de essentie. Kijk maar naar het afvoeren van de Turteltaks. De PVDA startte een massale petitieactie en legde klacht neer voor het Grondwettelijk Hof. Samen oefenden we voldoende druk uit om de Turteltaks te laten afschaffen.

DE GROTE BEVRAGING VAN MORTSEL, EEN UNIEKE STADSDIALOOG

Van september 2017 tot januari 2018 organiseerden PVDA Mortsel een grote bevraging waar 655 Mortselers aan deelnamen. Ze spraken zich uit over onze stad, over wat anders kan en wat beter moet. Met De Grote Bevraging legde de PVDA de Mortselers een uitgebreide vragenlijst voor. Aan deelnemers werd gevraagd om de drie belangrijkste thema's aan te geven en voor zes thema's het beste voorstel te kiezen uit vier mogelijkheden. Heel wat Mortselers deden ook zelf nieuwe voorstellen. Verder moest worden aangegeven in welke mate men akkoord was met twee stellingen over het stedelijk beleid. Gemiddeld besteedden de respondenten een tiental minuten aan het invullen van De Grote Bevraging.

De respondenten van De Grote Bevraging van Mortsel zijn gespreid over alle leeftijdscategorieën, verschillende opleidingsniveaus en de verschillende wijken. Gezien hun grote aantal – een doorsnee verkiezingspeiling wordt afgenomen bij duizend mensen in heel Vlaanderen – zijn de resultaten van De Grote Bevraging daarom bijzonder relevant voor al wie Mortsel een warm hart toedraagt.

DRIE PRIORITEITEN IN DE PICTURE

Drie thema's werden door meer dan 50% van de respondenten als top drie prioriteiten aangeduid: groene en gezonde wijken, mobiliteit en armoede.

Dat “groene, aangename en gezonde wijken” naar voor worden geschoven door 65% van de respondenten is belangrijk, in de stad met de meeste inwoners per km² in de provincie Antwerpen. In de verstedelijkende zuidrand wordt het drukker, grote immo-projecten volgen elkaar op. Er komen meer mensen en meer verkeer en dat zet ook de leefomgeving onder druk. Veel jeugdbewegingen zitten overvol en voor nieuwe inwoners is er vaak geen plek voor hun kinderen. Het meest gesteunde voorstel is dan ook een sociale eis naar “Leuke ontmoetingsplaatsen en groene ruimtes in alle wijken, voor alle groepen”. Een vraag naar dichtbijgelegen en laagdrempelige initiatieven om samen te komen en met elkaar in contact te komen.

Minder verrassend is dat “mobiliteit” hoog scoort, met opnieuw meer dan zes op de tien Mortselers die het thema als hun grootste zorg aanduiden. Dat is zo voor wie door het centrum stapt of fietst. Maar net zo goed voor de Mortselers die vandaag geen andere optie heeft dan zich met de wagen door de drukte te wurmen. De huidige files laten bestaan is onverantwoord, dat tonen ook alle studies over de slechte luchtkwaliteit rond de hoofdassen en de sluiptwegen aan. Bijna vier op de tien respondenten vragen dan ook een “plan voor omleiding van het doorgaand verkeer met een betere doorstroming door de stad”. Een voorstel dat gevolgd wordt door de vragen naar “veilige voet- en fietspaden” en “goedkoop openbaar vervoer”.

Dat armoede als derde prioriteit hoog scoort is opvallend, maar niet onverwacht. Want niet iedereen profiteert van de welvaart en de ongelijkheid groeit. Dat raakt iedereen, ongeacht leeftijd, opleidingsniveau of woonplaats. “Water- en energiearmoede aanpakken” scoort samen met “gratis gezondheidszorg door bevordering van wijkgezondheidscentra” het hoogst als concrete voorstellen, telkens als favoriet voorstel van meer dan 30% van de bevrageden.

SOCIALE EN ECOLOGISCHE THEMA'S SPRINGEN ERUIT

Na deze drie thema's, volgen wonen met 45%, werkbaar werk met 40% en openbare diensten met 20%. De bezorgdheid rond betaalbaar en kwaliteitsvol wonen horen we ook van vele jongeren die steeds minder hun plek vinden in een stad waar de woonkosten zo sterk stijgen. Het voorstel dat hier het meest gevraagd wordt is "meer initiatief en investeringen in hernieuwbare energie- en isolatieprojecten". De eis wordt gevolgd door een vraag naar daadkrachtiger aanpak van de leegstand. Mensen begrijpen niet dat er woningen ongebruikt leeg staan op een ogenblik dat zoveel mensen geen betaalbare en goede woning vinden. "Meer sociale woningen en sociale accenten in bouwprojecten" is de derde meest gesteunde eis. Hij krijgt extra bijval bij arbeiders en mensen die geen hoge opleiding genoten.

In de voorstellen rond werk zijn het de vraag naar "steun aan vzw's en coöperatieven met sociale en ecologische doelstellingen" en "meer individuele begeleiding van werklozen" die hoog scoren. Onder het thema van openbare dienstverlening is er tenslotte één uitschieter in de concrete voorstellen, namelijk "een voldoende aanbod van betaalbare woonzorgcentra en serviceflats"

MORTSELAAR HEEFT NIET HET GEVOEL DAT HIJ INSpraak HEEFT

Slechts 22% spreekt zich positief uit over de stelling "Mortsel geeft inspraak aan zijn bewoners". Het zit duidelijk hoog dat het stadsbestuur projecten uitwerkt met nauwelijks inspraak van de buurt en van betrokken verenigingen. Wanneer er toch naar de omwonenden gestapt wordt, is het enkel om de beslissingen die gemaakt zijn te communiceren, met weinig ruimte voor aanpassingen.

Voor de PVDA moet inspraak, verder gaan dan om de vijf jaar een bolletje kleuren. Een democratisch stadsbestuur staat continu in verbinding met de inwoners en doet extra zijn best wanneer het gaat om ingrijpende veranderingen in de woonomgeving

AANDACHT VOOR KWETSBARE GROEPEN

Ook op de vraag of Mortsel voldoende aandacht heeft voor kwetsbare groepen, spreekt slechts 21% zich positief uit. Voor de PVDA is dit een belangrijk werkpunt: de doelstelling dat onze gemeente er een is waar iedereen zijn plaats heeft en met iedereen wordt rekening gehouden.

Met die resultaten werkten we ons programma voor een stad op mensenmaat uit.

De PVDA laat een nieuwe wind waaien en wordt de sociale oppositie in Mortsel. Een positieve stem van onderuit die we in 2018 ook in de gemeenteraad brengen. Daar zullen we een stem zijn voor werkende mensen, jongeren en iedereen die het moeilijk heeft in onze stad. De PVDA zal ook de stem laten klinken van al die mensen die elke dag opnieuw hun nek uitsteken, die mee hun schouders zetten onder sociale projecten en actief zijn in armoede-organisaties, oudercomités, vakbonden en milieuorganisaties.

Ward Coenegrachts

MAAK EEN PUNT VAN **BETAALBAAR** **WONEN**

VEROVER
DE STAD

mortsel.pvda.be

PVDA

SOCIAAL

RECHTVAARDIG

ACTIEF

1. BETAALBAAR WONEN IN AANGENAME WIJKEN

STANDPUNT

Wonen is een basispijler van het stedelijk beleid. Wij willen dat de stad radicaal van koers verandert en het heft in eigen handen neemt in plaats van het weg te geven aan projectontwikkelaars. We streven naar de ontwikkeling van een sterk sociaal weefsel, niet naar het vergroten van het prestige en de winst van enkelen. We willen een stad met voldoende betaalbare woningen van goede kwaliteit voor alle Mortselaars. Om energiekosten betaalbaar te houden en klimaatdoelstellingen te halen, willen we de slecht geïsoleerde woningen versneld en op voordelige wijze isoleren. Geen verdere bouwplannen, maar integendeel werken aan meer ruimte, meer groen en pleinen. Wij willen de ontwikkeling van integrale wijken, waar wonen betaalbaar is, waar de basisrechten verzekerd zijn (onderwijs, gezondheidszorg, water en energie) en die groen en kindvriendelijk zijn. Met lokale handel en een bruisend gemeenschapsleven. Waar iedereen zich thuis voelt, ook zonder dikke portemonnee.

WAT WE WILLEN

EEN. BETAALBAAR HUREN IN EEN KWALITEITSVOLLE WONING

- Wij willen dat de stad een raster van maximum huurprijzen opstelt op basis van objectieve criteria, zoals de kwaliteit van de woning en het aantal kamers.
- Elke huurwoning moet over een conformiteitsattest beschikken. Woontoezichters controleren elke nieuwe verhuur.
- Ongeschikte of onbewoonbare woningen worden gerenoveerd of worden een heffing opgelegd die jaarlijks verhoogd wordt.
- Met permanente controles bestrijden we woningleegstand en commerciële leegstand.
- Wooneenheden die langer dan drie jaar leeg staan, geven we in handen van de stedelijke wooncoöperatie.
- Een woonpunt in de wijkhuizen om alle woon- en huurproblemen te helpen oplossen.

TWEE. EEN STEDELIJKE WOONCOÖPERATIE DIE EEN GROOT SOCIAAL RENOVATIEPROJECT UITVOERT

- We richten een Mortselse Wooncoöperatie op die zelf instaat voor de bouw en renovatie van woningen (benovatie). Alle partners zoals de Ideale Woning, het Sociaal Verhuurkantoor, de huurdersbond, eigenaars en de stad zijn hierin verenigd.
- Wanneer de eigenaar niet in staat is de woning kwaliteitsvol te maken, komt de woning in beheer van de stedelijke wooncoöperatie, eventueel in samenwerking met het sociaal verhuur kantoor.
- Verkrotting, leegstand en andere kwaliteitsproblemen zoals elektriciteit, vocht of leidingen van de woningen worden aangepakt met een grondige renovatie door de stedelijke renovatieploeg. Dat biedt meteen kansen op sociale tewerkstelling.
- Bij bouwprojecten van de Mortselse Wooncoöperatie voorzien we twee derde betaalbare woningen en een derde sociale woningen.
- We laten het stedelijk voorkeepsrecht op gronden in de eerste plaats gelden voor verwerving van gronden en gebouwen voor de huurmarkt.

- We richten de Bouwbank op als een stedelijke dienst voor ondersteuning bij de sloop en renovatie van gebouwen. De Bouwbank dient ook als stock voor gebruikte bouwmaterialen en uitleendienst voor bouwmaterieel.

DRIE. MET HET ISOLATIEPROJECT HOUDT HET DAK VAN MORTSEL DE WARMTE IN DE HUIZEN

- We registreren alle woningen met een isolatieprobleem en plannen een stedelijk isolatieproject dat op korte termijn het volledig dak van Mortsel aanpakt.
- Financiering van het stedelijk isolatieproject gebeurt door enerzijds de bestaande en eventueel nieuwe isolatiesubsidies en -premies, en anderzijds een bijdrage van de eigenaars, die snel terugverdiend is door minder energieverbruik. Wie de financiële middelen niet heeft om in isolatie te investeren kan een beroep doen op de derde-betalersregeling van de Mortselse Wooncoöperatie.
- Voor de uitvoering wordt samengewerkt met de bestaande sociale en ecologische vzw's en coöperaties, zodat sociale tewerkstelling gegarandeerd is.
- Waar mogelijk worden ook transitiegerichte ingrepen uitgevoerd zoals het plaatsen van zonnepanelen, de opvang van hemelwater, het maken van groendaken, de vervanging van ongezonde verwarmingssystemen.

VIER. EEN AMBITIEUS BELEID VOOR MODERNE SOCIALE HUISVESTING

- Met de sociale huisvestingsmaatschappijen streven we naar 9 % sociale huurwoningen, dit is het Vlaams streefcijfer, in plaats van de huidige 3 %.
- Bij nieuwe bouwprojecten leggen we een minimum van een derde sociale huurwoningen op.
- We bevroren de huurprijzen van sociale woningen en plafonneren de gemeenschappelijke kosten op maximaal tien procent van de huurprijs.
- We versterken de woonzekerheid van de sociale huurders, in plaats van ze af te bouwen.

VIJF. RUIMTELIJKE ORDENING MET OOG VOOR INTEGRALE WIJKEN

- We stoppen de verdere verkoop van stadsgroonden en stadsgebouwen. Concessies aan projectontwikkelaars worden alleen vergund via erfpacht. Zo blijven publieke groonden in publiek bezit.
- We zetten in op wijken waar alle diensten aanwezig zijn, zodat de energiezuinigste keuze van verplaatsing ook de meest logische wordt.
- Een integrale wijk betekent voor ons onder meer een wijk met:
 - een goede school
 - een mix van betaalbare (sociale) huur- en koopwoningen
 - goede en goedkope eerstelijns gezondheidszorg
 - een postkantoor, een bank en bancontact
 - voldoende groene ruimte en speelgelegenheid
 - een laagdrempelig wijkhuis waar iedereen terecht kan voor laagdrempelige ondersteuning en begeleiding, dat activiteiten voorziet voor alle groepen in de wijk
 - een ontmoetingscentrum en jeugdvoorzieningen
 - een wijkbibliotheek, eventueel een sociale wasserette
 - openbaar vervoer, een publiek fiets- en autodeelsysteem
 - een middenstand: kapper, bakker, kruidenier...

ZES. VERGROENING VAN DE WIJKEN

- We kopen ongebruikte terreinen op om er openbare groene ruimte te creëren. Iedereen heeft recht op groen in de buurt, waar je kan picknicken, sporten en spelen.
- We vergroenen het straatbeeld door gevelbegroeiing, groenslingers en tegeltuintjes te stimuleren en door voor elk plein na te gaan of het groener kan. We houden daarbij rekening met mensen met een motorische beperking en de zichtbaarheid van kinderen door het verkeer.
- We bereiden de stad voor op de gevolgen van het veranderende klimaat. We zetten in op meer groene ruimte en open water om grote hoeveelheden neerslag te bufferen en de stad af te koelen.
- We faciliteren ecologisch co-tuinieren op braakliggende gronden in de wijken.
- In de wijken ondersteunen we initiatieven van circulaire economie met korte ketens: deelinitiatieven, repaircafés, lokale landbouwmarkten...

VISIE

Uit de Grote Bevraging van de Mortsele bevolking komt 'groene, aangename en gezonde wijken' naar voor als een topprioriteit. Ook 'wonen' is een belangrijk thema. Dat deze thema's zo hoog scoren, verwondert ons niet. Comfortabel wonen is voor velen onbetaalbaar geworden en een oplossing komt niet in zicht zolang we geen radicaal ander beleid zullen voeren. De vastgoedsector heeft de stad ontdekt en mikt op het rijke segment van de bevolking. Dat duwt de gemiddelde huurprijzen omhoog.

Het grondrecht op wonen is een internationaal mensenrecht en houdt in dat elke persoon moet kunnen wonen op een kwaliteitsvolle en betaalbare manier, met woonzekerheid en in een aangename woonomgeving. Het grondrecht op wonen staat trouwens in de Belgische Grondwet.

Alleenstaanden, startende gezinnen, nieuwkomers, eenoudergezinnen, werkzoekenden, ouderen met een mager pensioen, grote gezinnen... ze zijn allemaal aangewezen op de onderkant van de woningmarkt. Het aanbod voldoet gewoon niet aan de vraag naar gepaste woningen. De vrije markt lost het woningprobleem niet op. Integendeel.

Betaalbaar wonen zou een prestigeproject moeten worden. Daarvoor hebben we een ambitieus plan opgesteld. Betaalbare gezinswoningen, aangepaste woningen voor verschillende soorten gezinnen, vernieuwing van oudere stadsdelen zonder de oorspronkelijke bewoners weg te jagen, een forse uitbreiding van de sociale woningen. Vergaande renovatie- en isolatieprojecten. Zo moet het mogelijk zijn om spoedig een serieus aantal nieuwe of vernieuwde woningen te hebben: één derde extra sociale woningen, en twee derde extra betaalbare huur- en koopwoningen.

Elke geïnvesteerde euro in goed wonen is op twee à drie jaar terugverdiend, zo toont een Europese studie. Logisch. Want wie slecht woont, wordt door de ongezonde woonomstandigheden sneller ziek. Gezinnen die in een te kleine ruimte wonen, hebben meer stress. Omdat kinderen daar niet rustig kunnen studeren, is er ook meer schooluitval. En meer werkverzuim, omdat ziektes sneller worden doorgegeven. Allemaal kosten waar je als stad minder op moet uitgeven.

Maar ook de woonomgeving is uiterst belangrijk: wijken die sociaal, groen en gezond zijn, met ruime ontmoetings- en ontspanningsmogelijkheden. De wijken zullen er in de toekomst anders uitzien, integrale wijken die tegemoetkomen aan alle basisbehoeften van wie er woont en zeker ook voorzieningen heeft die de basisrechten garanderen van de meest kwetsbare groepen. Wijken dus waar het fijn is om samen te leven, waar voldoende ruimte is om publieke groene plekken te ontwikkelen, waar je elkaar kunt leren kennen, je sportief ontspannen en genieten van de gezonde lucht.

EEN. BETAALBAAR HUREN IN EEN KWALITEITSVOLLE WONING

Een belangrijk deel van de bevolking huurt een woning. De private huurmarkt is groot. Er zijn weinig regels en er is nog minder controle. Hier heerst de Far West van het kapitalisme. Gevolg: de helft van de huurders moet meer dan 30 % van het inkomen aan woonkosten besteden. Vijfhonderd euro voor een krot van een studio, dat kan vandaag. Het wordt nergens verboden. Wij willen dat het bestuur, in voorbereiding van een Vlaams huurprijzenraster, een raster van huurprijzen opstelt zodat ze bepaald kunnen worden op basis van objectieve criteria: de kwaliteit van de woning, het aantal kamers, het comfort, energiezuinigheid... We geven elk criterium een aantal punten en elk punt komt overeen met een vaste som. Zo kunnen we de huurprijs samenstellen. Respecteert de verhuurder het raster van de huurprijzen niet, dan moet de huurder het recht hebben zich tot een rechter te wenden om het te doen respecteren.

Mortsel is al tientallen jaren de meest bebouwde gemeente van Vlaanderen, en ook de dichtst bevolkte. Het grootste aandeel van de woningen dateert uit de naoorlogse periode. Nieuwe bebouwing gebeurt op de schaars overgebleven ruimte of ter vervanging van oude gebouwen. Een heel groot deel van de woningen is oud en van onvoldoende kwaliteit. Wij willen dat de stad ervoor zorgt dat alle verhuurde woningen op haar grondgebied voldoen aan de minimale kwaliteitseisen van de Vlaamse Wooncode. Daarom willen we alle verhuurde woningen in de stad gecontroleerd zien. Daarom verhogen we het aantal woontoezichers.

We bemannen de dienst Woontoezicht bovendien met woonbegeleiders om een nieuwe woning te vinden in geval van ongeschikte of onbewoonbare panden. Een toezicht gebeurt van zodra een woning op de markt komt of wanneer er een melding is zoals bij sociaal onderzoek. Om de kwaliteit van huurwoningen te verbeteren werd een conformiteitsattest bij verhuur verplicht (via een conformiteitsattest wordt na een controle ter plaatse bevestigd dat een woning aan de minimale kwaliteitsnormen voldoet). Vanaf 2017 is dit verplicht voor alle woningen ouder dan 50 jaar, vanaf 2021 voor alle woningen ouder dan 30 jaar en vanaf 2025 voor alle huurwoningen. Dit zou reeds vanaf 2019 voor alle huurwoningen moeten gebeuren.

Eigenaars van woningen die niet in orde zijn met de normen van de Vlaamse Wooncode, verplichten we hun woning op eigen kosten in orde te maken. Doen zij dat niet, dan krijgen ze een jaarlijks stijgende heffing op verwaarlozing en kan hun pand in beheer worden gegeven van de stedelijke wooncoöperatie. We laten de stad en het OCMW investeren in sociale tewerkstellingsprojecten om deze woningen bewoonbaar te maken. In de wijkhuizen voorzien we een woonpunt: een laagdrempelige plek waar iedereen terecht kan met woonvragen. Mijn woning is vochtig, kan er een controle komen? Welke premies krijg ik bij verbouwingen? Hoe schrijf ik me in bij de sociale huisvesting? In het woonpunt hoor je waarop je precies beroep kan doen om zelf aan de woonkwaliteit te werken: zo zijn er premies (renovatiepremie voor eigenaars en huurpremie voor huurders, wel op beperkte schaal), is er een sociale lening voor de aankoop van een eigen woning, is er een verzekering gewaarborgd wonen voor wie een hypothecaire lening afsluit. Mortsel geeft ook een aantal premies: subsidies voor een zonneboiler, voor de aanleg van een groendak, voor een regenwaterput, voor dakisolatie, voor gescheiden riolering. Dit kan verder uitgebreid worden, plus kan er een uitleendienst voorzien worden om renovatiegereedschap te ontfemen.

TWEE. EEN STEDELIJKE WOONCOÖPERATIE DIE EEN GROOT SOCIAAL RENOVATIEPROJECT UITVOERT

Mortsel heeft een leegstandsheffing: eigenaars van leegstaande woningen en gebouwen moeten jaarlijks een heffing betalen. Voor woningen bedraagt die 1250 euro het eerste jaar, vermenigvuldigd met het aantal jaren leegstand (tot 5 jaar). Ook voor verwaarloosde woningen en gebouwen is er een heffing. Wij willen de heffing op leegstand en verwaarlozing verhogen zodat de eigenaars in beweging komen om er wat aan te doen. Mensen die niet de nodige middelen of expertise hebben om de nodige renovaties uit te voeren, verwijzen we naar het stedelijk renovatieproject. Voor vastgoedbedrijven verdubbelen we de leegstandsheffing. De opbrengst investeren we in projecten voor betaalbaar wonen.

Bij structurele leegstand van langer dan drie jaar, draagt de stad deze wooneenheden na renovatie over aan sociale huisvestingsmaatschappijen of aan het sociaal verhuurkantoor. Zo kunnen we het aanbod sociaal wonen of betaalbaar wonen op de huurmarkt vergroten. Ook willen wij komaf maken met onveilige situaties door verwarmingstoestellen en elektriciteit, en met vochtproblemen en de gevolgen daarvan voor de gezondheid.

Verwaarloosde en leegstaande woningen worden in beheer genomen door de Mortselse wooncoöperatie. Er is nog veel verborgen en niet geregistreerde leegstand en verwaarlozing. Wij willen een actieve prospectie door stedelijke diensten naar leegstand. Want alleen bij een correcte registratie kan er sprake zijn van een correcte heffing.

Bouwen doe je niet in het luchtledige. Om het aanbod van betaalbaar wonen te kunnen uitbreiden, heeft een stad ruimte nodig. Vandaag verpatst Morsel veel eigen gronden: de parking naast het stadhuis, de werfsite, de Perenpitschool... Die braderie moet stoppen. We stoppen met de uitverkoop van onze stad aan de projectontwikkelaars. Wij houden publieke gronden in publiek bezit. We hebben een overzicht nodig van alle stadsgronden en van de braakliggende gronden in eigendom van overheidsbedrijven.

Wij willen concessies aan projectontwikkelaars alleen nog vergunnen via erfpacht. Dat erfpachtsysteem heeft minstens vier voordelen: we kunnen de criteria bepalen van wat er gebouwd moet en mag worden; we beperken de speculatie; we werken prijsdempend en we verkrijgen inkomsten die we dan weer in andere projecten rond betaalbaar wonen kunnen investeren. Vier vliegen in één klap.

We richten een Stedelijke Wooncoöperatie op. Projectontwikkelaars en bouwbedrijven focussen op de hogere inkomens en zorgen voor een spiraal van oververhitting van de prijzen. De stad moet daarop ingrijpen. Hoe? Door een stedelijke maatschappij op te richten die zelf woningen bouwt en beheert. Ze voert ook zelf renovatie- en isolatiewerken uit. Deze stedelijke maatschappij kan ook werken uitvoeren voor private eigenaars. Dan schiet ze de kosten voor en de eigenaar betaalt die daarna terug met het geld van de besparing op huur en energie.

Wij organiseren de stedelijke woonmaatschappij als een wooncoöperatie. Zowel de stad, de sociale huisvestingsmaatschappijen, als de huurders en eigenaars zijn coöperant. Zo betrekken we de bevolking bij het woonbeleid. De Mortselse Wooncoöperatie moet democratisch en transparant werken. De vergaderingen ervan zijn integraal te volgen en de documenten zijn openbaar. In een publiek register worden alle contacten met private ondernemingen bijgehouden. De algemene vergadering verkiest de bestuursleden en kan ze ontslaan als gesjoemel wordt vastgesteld.

Het renovatieproject gebeurt best in eigen beheer, in samenwerking met vzw's en coöperatieven die een expertise hebben in renovatie en transitie-gerichte vernieuwing. Dit betreft de bevolking op verschillende wijzen. De lokale bevolking is betrokken in de renovatieplannen en de inpassing van de vernieuwbouw in de buurt. Tevens kan binnen het kader van lokale sociale tewerkstelling gezorgd worden voor een koppeling van enerzijds opleiding, werkervaring en expertiseontwikkeling van werkzoekenden in functie van verdere tewerkstelling in de bouw met anderzijds ervaren bouwvakkers die voor de Wooncoöperatie werken. Tenslotte komen ook de mensen uit de preciaire groepen in aanmerking om in de vernieuwde woningen in te trekken. De betrokkenheid van het buurtwerk en de buurtraad om dergelijke projecten te realiseren is hierbij essentieel. Weeral een reden om goed ontwikkelde wijkhuizen te hebben. De renovaties moeten tevens passen in de klimaatneutrale doelstellingen van de stad en de maatregelen om de transitie naar een koolstofvrije ecologische periode te realiseren. We richten de Bouwbank op als een stedelijke dienst voor ondersteuning bij de sloop en renovatie van gebouwen. De Bouwbank dient ook als stock voor gebruikte bouwmaterialen en uitleendienst voor bouw materieel, dat scheelt een stuk op vlak van duurzaamheid en van kosten.

DRIE. MET HET ISOLATIEPROJECT HOUDT HET 'DAK VAN MORTSEL' DE WARMTE IN DE HUIZEN

We willen dat Mortsel een klimaatneutrale stad wordt. Met een warmte- en isolatieplan om de verwarming van gebouwen te verduurzamen. Een klimaatneutrale stad rekent op haar inwoners om de verandering mee in gang te zetten. Maar ze plaatst daar ook een eigen engagement tegenover: de groene revolutie maken we samen. We kiezen niet voor een beleid van nieuwe groene taken en heffingen, maar zorgen dat iedereen mee kan met de groene golf. We zorgen voor plannen waardoor de inspanningen van burgers zin krijgen en geen druppel op een hete plaat blijven. Zodat inspanningen samen renderen, in plaats van elk op zichzelf te staan.

We willen een ambitieus plan realiseren dat ervoor zorgt dat er in Mortsel meer energie opgewekt wordt dan dat er verbruikt wordt. Maar daartoe zullen onze gebouwen veel beter de warmte moeten kunnen bijhouden. Die isolatie van ons patrimonium gaan we samen aanpakken. Er bestaat reeds een gedetailleerde kaart die aangeeft waar er nog ernstige inspanningen moeten gebeuren.

Particuliere eigenaars willen we nog verder ondersteunen om in eerste instantie hun daken geïsoleerd te krijgen. Ook de gevel-, raam- en vloerisolatie wordt best geoptimaliseerd, zodat de energiefacturen kunnen dalen. Maar voor de panden die niet door de eigenaars zelf aangepakt worden, wordt stapsgewijs de meest dringende groep woningen aangepakt. Financiering van het stedelijk isolatieproject gebeurt door enerzijds de bestaande en eventueel nieuwe isolatiesubsidies en -premies, en anderzijds een bijdrage van de eigenaars, die snel terugverdiend is door minder energieverbruik. Wie de financiële middelen niet heeft om in isolatie te investeren kan een beroep doen op de derde-betalersregeling van de Mortselse Wooncoöperatie.

Voor de uitvoering kan samengewerkt worden met de bestaande sociale en ecologische vzw's en coöperatieven, zodat eventueel ook weer sociale tewerkstelling gegarandeerd is. Waar mogelijk worden ook transitiegerichte ingrepen uitgevoerd zoals het plaatsen van zonnepanelen, de opvang van hemelwater, het maken van groendaken, de vervanging van ongezonde verwarmingssystemen. Dit veronderstelt gespecialiseerde dienstverlening door organisaties met de nodige expertise. De stad onderzoekt dan de mogelijkheid van groepsaankopen.

VIER. EEN AMBITIEUS BELEID VOOR MODERNE SOCIALE HUISVESTING

In Mortsel waren er in een recente telling (eind 2016) 2,3 % sociale woningen. Het gemiddelde in Vlaanderen ligt op 4,2 woningen per 100 huishoudens. In de periode 2009-2025 moest Mortsel van de Vlaamse overheid 200 extra sociale huurwoningen bij bouwen om de 3 % te halen (bindend sociaal objectief). Bij aanvang van die periode waren er 244, en tegen 2025 moeten er 444 zijn. Eind 2016 waren er 337 sociale woningen in gebruik: 261 (19 meer) woningen of appartementen van een sociale huisvestingsmaatschappij (Ideale Woning of Woonhaven) en 76 (74 meer) woningen van een Sociaal Verhuurkantoor (WoonWeb).

Daar moet dus nog een heleboel bijkomen. In 2018 startte De Ideale Woning tal van nieuwe projecten. Zo komen er onder meer 51 appartementen in de Drabstraat op de terreinen van de voormalige dansschool Ekkart. In het Lepelhof aan de Lepelstraat zijn 22 wooneenheden voorzien. Nog enkele tientallen staan in de steigers of wachten op goedkeuring. Maar ondertussen zullen er ook oudere sociale woningen verdwijnen in De Mayerlei, omdat de Ideale Woning ze niet meer wil of kan renoveren. In het recent bekend gemaakt project 'Stadsterras' worden 17 sociale woningen voorzien op het 130-tal wooneenheden.

Dit allemaal om de schamele 3 % te halen terwijl er eigenlijk in Vlaanderen reeds langer als streefdoel 9 % vooropgesteld wordt. Sommige gemeenten zoals Willebroek halen vlotjes 17 %. Wie een sociale stad wil, kiest voor een ruim aanbod van sociale woningen, naast een betaalbaar huuraanbod op de private woonmarkt.

Het stadsbestuur gaat er op dit moment te veel van uit dat sociale woningen er enkel voor de meest kwetsbare groepen moeten zijn, zoals gezinnen met een zeer laag inkomen, personen met een handicap of mensen met langdurige psychiatrische problemen. Het sociaal wonen waar wij naartoe willen is voor een veel ruimere groep huishoudens. Meer sociale woningen trekt ook de huurprijzen op de private woonmarkt omlaag.

De regel dat nieuwe bouwprojecten, of ze nu van de stad zelf of van een private projectontwikkelaar zijn, een minimum aandeel (tussen 10 % en 33 %) sociale woningen moet bevatten, moet terug ingevoerd worden. Zo is het onaanvaardbaar dat op vroegere gronden van de gemeenschap een bouwproject gerealiseerd wordt zoals de Brialmont-site waarin geen enkele sociale woning voorzien werd. Daarnaast kan het grote renovatieproject voor huizen in nesten, een patrimonium van bijkomende sociale woningen opleveren onder beheer van de stedelijke wooncoöperatie.

Nieuwe statistieken tonen aan dat het een absolute must is om meer sociale woningen te voorzien. Mortsel kent een enorme groei aan kandidaat-huurders: van 147 Mortselaars in 2011 tot 321 in 2016 en daarnaast van 1.425 niet-inwoners tot zelfs 5.283 eind vorig jaar. Dit laatste heeft ook te maken met een verhuisbeweging vanuit de grootstad waar de prijzen uit de pan swingen en het aanbod voor de lagere inkomens steeds beperkter wordt.

De overheid heeft de plicht het basisrecht op wonen te garanderen. Er moeten meer wooneenheden komen die jonge werkende gezinnen in staat stellen op eigen benen te staan. Woningen voor ouderen, die andere woonbehoeften hebben. Woningen voor wie uit de economische boot valt en geen degelijke betaalbare woning kan vinden. De stad telt vandaag te weinig sociale woningen. In plaats van de 444 sociale woningen (3 %) tegen 2025 willen wij grotere stappen naar de 9 % norm vooropstellen.

Het doel van sociale huisvesting is altijd geweest: betaalbare huurwoningen voor iedereen mogelijk maken. In 1961, toen voor het eerst inkomensgrenzen voor een sociale huurwoning vastgelegd werden, kwam 60 procent van de bevolking in aanmerking voor een sociale woning. Wij willen de sociale huisvesting veel ruimer uitbouwen. Dan kunnen we ook de inkomensgrenzen weer optrekken. Mensen met een modaal inkomen vinden dan weer een plaats in ons moderne sociaal huisvestingsbeleid. Door hogere inkomenscategorieën toe te laten, zullen trouwens op termijn ook de huurinkomsten voor de sociale huisvestingsmaatschappijen stijgen.

Ook in Mortsel is sociaal wonen, met de woorden van de huidige N-VA-minister van Wonen, maar 'een tijdelijke noodoplossing'. Iets voor arme sukkelaars. Die er het best zo snel mogelijk weer uit weg moeten, naar de private huurmarkt.

Ook voor veel sociale huurders neemt de huur een flinke hap uit het budget. De bijkomende gemeenschappelijke kosten – de huurlasten – maken de factuur dikwijls te zwaar. We bevriezen daarom de huidige huur van sociale woningen en plafonneren de huurlasten op 10 procent van de huurprijs. Tijd om terug een sociaal beleid te realiseren, in een stad waar de mensen van belang zijn, en niet de centen.

VIJF. RUIMTELIJKE ORDENING MET OOG VOOR INTEGRALE WIJKEN

We richten de stad zo in dat de energiezuinigste keuzes ook de meest logische worden. Dat wil zeggen dat in elke buurt basisvoorzieningen aanwezig zijn: winkels, diensten en medische centra, maar ook culturele voorzieningen, ontmoetingsplaatsen, en open en groene ruimte.

We kiezen voor een integrale wijk omdat dit ook een sociale keuze is: met een goede school in elke wijk, met gelijke kansen voor iedereen en de mogelijkheid voor de buurt om gebruik te maken van de infrastructuur. Met een mix van betaalbare (sociale) huur- en koopwoningen zodat er geen achtergestelde buurten ontstaan. Met goedkope eerstelijns gezondheidszorg in een wijkgezondheidscentrum. Met een postkantoor en bancontact zodat men niet urenlang onderweg is om simpele verrichtingen te doen, maar wel in de buurt

mekaar hiermee kan helpen. Met voldoende groene ruimte en speelgelegenheid. Met een wijkhuis waar iedereen terecht kan voor laagdrempelige ondersteuning en begeleiding, maar ook met een ontmoetingscentrum en jeugdvoorzieningen; een wijkbibliotheek; eventueel een sociale wasserette. Met moestuintjes, deelinitiatieven voor gerecycleerde goederen of zelf geproduceerde kleding of voeding, repaircafés. Met een middenstand: kapper, bakker, kruidenier, horeca. Met openbaar vervoer en een publiek fiets- en auto-deelsysteem.

ZES. VERGROENING VAN DE WIJKEN

Ook al was Mortsel ooit een deel van de groene residentiële rand van de grootstad, in de naoorlogse bouwwoede is er van groen niet veel overgebleven, zeker niet in de wijken. Reeds twintig jaar geleden was Mortsel de meest bebouwde gemeente van Vlaanderen, maar toch werd en wordt de weinige open ruimte verder volgebouwd.

Maar Mortsel krijgt ook steeds meer te maken met de uitdagingen die de opwarming van de aarde stelt. Sinds industriële in de negentiende eeuw kolen, olie en gas ontdekten als goedkope energiebron zijn ze fossiele brandstoffen in een steeds hoger tempo beginnen verbranden. De impact daarvan is rampzalig: temperaturen stijgen, weerpatronen veranderen en de zeespiegel stijgt. Klimaatverandering treft vandaag steeds meer mensen, ook in onze stad. De riolering kan de steeds heviger wordende regenbuien op sommige plaatsen nu al amper aan. En de temperatuur stijgt door het snel opwarmende beton en asfalt dubbel zo snel in stedelijk gebied als daarbuiten.

De doelstelling van een klimaatneutrale stad verandert alles. Het gaat over op een nieuwe manier omgaan met mobiliteit, energie, werken en wonen. Onze inspanningen zullen niet alleen renderen voor een leefbare planeet, onze stad wordt er ook gewoon beter van: gezonder, rustiger, groener en socialer. We zetten in om alle schadelijke stoffen uit het milieu te houden. Op een wind- en zonneplan om meer hernieuwbare energie op te wekken. Een mobiliteitsplan en een ruimteplan maken duurzame keuzes gemakkelijker, want de beste energie is de energie die we niet gebruiken. Met zulke toekomstplannen wordt de stad een actor in plaats van een toeschouwer.

We stimuleren initiatieven om lokaal aan klimaatneutrale energiewinning te doen zoals zonne- en windenergie. Groepsaankopen, collectieve zonnepanelen op overheidsgebouwen, coöperatieve windmolens... verdienen alle steun.

We maken de stad ook klaar voor de gevolgen van een veranderend klimaat. We zetten in op meer groene ruimte en open water, om grote hoeveelheden neerslag te bufferen en de stad af te koelen. Bomenrijen in straten en op pleinen, nieuwe parkjes worden gekoesterd en we zorgen voor meer begroeide bodem, die het water van zware stortbuien kan doorlaten en vasthouden. Zo maken we de stad niet alleen klaar voor het veranderende klimaat, we maken van Mortsel ook een plaats waar het gezond en aangenaam wonen is.

De stad kan bewoners meer mogelijkheden aanbieden om lokaal en ecologisch groenten en fruit te kweken door het faciliteren van stadstuintjes in de wijken. We ondersteunen ook alle initiatieven die betrekking hebben op circulaire economie met korte ketens zoals deelinitiatieven, repaircafés en lokale landbouwmarkten.

HAAL HET VERKEER UIT DE KNOOP

VEROVER
DE STAD

mortsel.pvda.be

PVDA

SOCIAAL

RECHTVAARDIG

ACTIEF

2. MORTSEL MOBIELE STAD

STANDPUNT

De stad weer in beweging brengen op zo'n manier dat iedereen mee kan: dat is de mobiliteitsuitdaging. Een performant openbaar vervoer kan de ruggengraat van een duurzame mobiliteit worden. De fiets laten we verder groeien tot een gezond en veilig alternatief voor de auto. En als je toch een auto nodig hebt, kies je het best voor een auto die zo weinig mogelijk vervuult. We zorgen voor oplossingen zodat doorgaand verkeer niet langer door de stad wordt geleid. Een slimme ruimtelijke ordening zorgt ervoor dat veel verplaatsingen gewoon niet meer hoeven. Op die manier trekken we het verkeer weer vlot en zorgen we voor propere lucht in de stad.

WAT WE WILLEN

EEN. EEN PERFORMANT OPENBAAR VERVOER ALS RUGGENGRAAT

- We dringen aan op investeringen bij De Lijn: in voertuigen, infrastructuur en personeel. Zo verbeteren we de kwaliteit van de dienstverlening en de werkomstandigheden, en houden we De Lijn in openbare handen.
- We maken het openbaar vervoer gratis zodat veel meer mensen overstappen van de auto naar de tram en de bus.
- We verhogen het aanbod op de lijnen en maken alle voertuigen van De Lijn toegankelijk voor mensen met een beperking of voor wie een kinderwagen bij heeft. De oude PCC-trams op lijn 7 doen we cadeau aan transportmusea in binnen- en buitenland.
- Iedere bewoner heeft recht op een halte van tram of bus dicht bij de voordeur. We verlengen tramlijn 15 tot in in Lier en trekken lijn 7 door tot Kontich. We vervangen de vervuilende bussen door bussen op waterstof, die ook lokaal (bij Van Hool) geproduceerd kunnen worden. We voorzien een aanbod met een kleinere Mortsele buurtbus, aangepast aan smalle straten, waarmee je van wijk naar wijk kan en aansluiting krijgt op het overige openbaar vervoer.
- We pleiten voor aansluiting in Berchem op een ringtram, die kan rijden op de bestaande singelsporen, die zorgt voor een snelle verbinding van Hoboken tot Merksem.
- We verbeteren het woon-werkverkeer, met snelle verbindingen naar grote tewerkstellingsconcentraties.

TWEE. EEN STAD MET VEEL RUIMTE VOOR FIETSERS EN VOETGANGERS

- In samenspraak met bewoners, scholen en middenveldorganisaties zorgen we voor veilige vertakkingen vanaf de fietshoofdassen naar de wijken. Hoofdverbindingen naar scholen krijgen voorrang. Straten die onveilig zijn of vol liggen met putten en gaten worden heraangelegd.
- De fietsostrade wordt verbreed om de groei van het aantal fietsers ruimte te geven. Ze wordt zo ingericht dat de fietser steeds voorrang heeft. De onveilige punten (Groenstraat, Molenstraat, tunnel stadsplein) worden aangepakt.
- Tussen de bermen worden fiets- en wandelbruggen aangelegd die voor een snelle fietsverbinding zorgen van oost naar west, en die Fort 4 verbinden met Fort 5.
- In woonwijken richten we de straten zo in dat de zone 30 goed wordt nageleefd.

- Straten in woonwijken zonder afgescheiden fietspad vormen we om tot zone 30.
- Risicokruispunten maken we veiliger door de verkeerslichten zo af te stellen dat ze conflictvrij worden. Zo kunnen fietsers een kruispunt ook in één keer oversteken.
- In elke buurt voorzien we toegankelijke overdekte fietsparkings, en een veel groter aanbod van fietsboxen als bescherming tegen Belgisch weer en de diefstallenplaag, door de stad voorzien tegen een kleine prijs.
- We breiden het Velo-fietsdeelsysteem uit naar Mortsel.

DRIE. GEZONDE MOBILITEIT BEGINT BIJ EEN SLIMME RUIMTELIJKE ORDENING

- De vlotste en duurzaamste verplaatsing is er een die je niet hoeft te maken. We maken van Mortsel een stad waar de keuzes voor de fiets en het openbaar vervoer gewoon het meest voor de hand liggen, en zoveel mogelijk nutteloze verplaatsingen onnodig worden gemaakt. Dat wil zeggen dat in elke buurt basisvoorzieningen aanwezig zijn en dat integrale wijken worden gevormd.

VIER. WE SCHEIDEN LOKAAL EN DOORGAAND VERKEER

- We investeren prioritair in duurzame transportmiddelen om zoveel mogelijk mensen goede en comfortabele alternatieven te geven voor het auto- en vrachtverkeer.
- We aanvaarden de huidige files niet als “onvermijdelijk”. We willen dat de verkeersdruk op het centrum en de wijken vermindert. En vragen het stadsbestuur aan de bevolking een plan voor te leggen voor een omleidingsweg voor doorgaand verkeer tussen N10 en R11, die werd voorgesteld in het mobiliteitsplan van 2012.
- Door te investeren in bus, tram en fiets, maken we de auto voor steeds meer verplaatsingen overbodig. Wie niet dagelijks een auto nodig heeft, kan rekenen op deelsystemen met milieuvriendelijke auto’s.
- Om de parkeerdruk te verlagen stellen we de parkings van warenhuizen, bedrijven en stad ‘s nachts en in het weekend open voor buurtbewoners.

VISIE

In onze Grote Bevraging bij 655 inwoners komt ‘mobiliteit’ als tweede prioriteit uit de bus. Niet verwonderlijk, want vandaag staat Mortsel stil. Langs alle hoofdassen zit het verkeer muurvast. Ook fietsers en voetgangers moeten zich door de drukte van het sluipverkeer in de wijken of de aanschuivende auto’s op de Antwerpsestraat wurmen, terwijl de luchtvervuiling toeneemt.

Nochtans is mobiliteit voor iedereen een basisrecht. Hoe kan je namelijk werken, je ontspannen of mensen ontmoeten als je je niet kan verplaatsen? Zonder mobiliteit geen participatie.

De afgelopen bestuursperiode zijn er geen grote stappen stappen vooruit gezet op vlak van stedelijke mobiliteit. De prioriteit voor winstgevendende projecten van grote immobedrijven blijken overduidelijk bij de Brialmontblokken die letterlijk tot op het voetpad van de Fortstraat komen. Wij vertrekken van een coherent toekomstbeeld met een degelijk openbaar vervoer als ruggengraat van het verkeer, en met veel ruimte voor fietsers en voetgangers. Op die manier kunnen we ons veilig verplaatsen en weer propere lucht inademen.

Mobiliteit begint bij een slimme ruimtelijke ordening. Willen we van Mortsel een stad maken waar de keuzes voor de fiets en het openbaar vervoer voor de hand liggen, dan moeten in elke buurt basisvoorzieningen zijn. Winkels, diensten en medische centra, maar ook een kruidenier, cultuur, ontmoetingsplaatsen, en open en groene ruimte: samen vormen ze een integrale wijk. Buurtbewoners moeten zo niet voortdurend de stad doorkruisen, maar vinden het nodige dicht bij huis. Nabijheid wordt zo het begin van mobiliteit en de auto wordt dan in heel wat gevallen vanzelf overbodig.

Maar er zijn ook snelle remedies nodig. Om het verkeer hier en nu veiliger en vlotter te maken. Om de stad bereikbaar te maken. Goed samenwerken met de buurgemeenten, de Vlaamse Overheid, De Lijn en de NMBS is daarbij cruciaal. Net als het betrekken van wie er woont en werkt. Stedelijke mobiliteit stopt niet aan de gemeentegrenzen.

We streven naar een trendbreuk en willen dat in 2030 het overgrote deel van het vervoer en de verplaatsingen in de Antwerpse vervoersregio gebeurt te voet, met de fiets of met het openbaar vervoer. Dat is een noodzaak om de stad gezond te maken. Heel wat mensen zijn bereid om de auto te laten staan voor de fiets of het openbaar vervoer. Maar dan moet er ook een efficiënt, betaalbaar en goed georganiseerd alternatief voor de auto zijn. En dan gaat het niet over punten en komma's, maar over een nieuwe aanpak van de Mortselse mobiliteit. Dan gaat het over structurele investeringen in bus en tram, in fiets- en voetganger infrastructuur, in nieuwe manieren om ons te verplaatsen.

EEN. EEN PERFORMANT OPENBAAR VERVOER ALS RUGGENGRAAT

Vandaag hebben 56 Europese steden een vorm van kosteloos openbaar vervoer. De tickets afschaffen leidde overal tot een spectaculaire groei van het aantal reizigers met de bus of de tram. Tegenover de weggevallen ticketinkomsten staan dan de weggevallen kosten voor automaten, controleurs en ontwaardingstoestellen. Gratis openbaar vervoer kan een sleutelmaatregel zijn om mobiliteit duurzamer en laagdrempeliger te maken.

Ook wie niet goed te been is, moet vlot de tram of bus kunnen nemen. Het kan niet dat wie afhankelijk is van een rolstoel of rollator, of wie met een kinderwagen op stap is, trams moet laten passeren omdat de opstap gewoon te hoog is.

De Lijn beschikt over een uitgebreide infrastructuur en over capabel personeel, maar begaat blunder na blunder, het gaat van de ene besparingsgolf naar de andere. De Vlaamse Regering, waar we ook N-VA en CD&V terugvinden, dwingt ons openbaar vervoer in de richting van de privatisering. Materiaal wordt verwaarloosd. Door een tekort aan chauffeurs worden dagelijks tientallen ritten afgeschaft.

We zetten de zaken recht met nieuwe investeringen. We waken erover dat De Lijn de beloftes voor extra personeel waarmaakt, zodat er een einde komt aan de afgeschafte ritten en aan overvolle en vuile voertuigen.

De weginfrastructuur vergroten trekt nog meer wagens aan. Maar we vergeten vaak dat dit ook geldt voor het openbaar vervoer. Daarom is de opdracht ons openbaar vervoer verder uit te bouwen. Ons uitgangspunt daarbij is de basismobiliteit: voor iedereen een halte op wandelafstand van de voordeur en van de bestemming. Op die manier overtuigen we de mensen om het openbaar vervoer te gebruiken.

TWEE. EEN STAD MET VEEL RUIMTE VOOR FIETSERS EN VOETGANGERS

De laatste vijf jaar verdubbelde het aantal fietsers. Daarmee tonen steeds meer mensen de juiste weg. Super voor onze mobiliteit, maar ook voor de volksgezondheid. Het is aan elk bestuur om die trend te versterken en in goede banen te leiden, want er komen meer en meer fietsers, in alle vormen en maten.

Ook in Morsel laat de fietsveiligheid nog te wensen over. Dat blijkt uit de gestegen cijfers van het aantal fietsongevallen. In onze bevraging kwam de vraag naar veilige voet- en fietspaden er het hoogst uit bij de deelnemers boven de 70 én bij jonge mensen onder de 30.

In de eerste plaats bekijken we hoe we de fietsostrade F1 op niveau van een echte fietsostrade brengen. Langs fietsostrades rij je zo zonder een voet op de grond te zetten van je werk naar huis of omgekeerd.

Vervolgens kunnen fietspaden die er op aansluiten aangepakt worden. Deze trajecten ontwikkelen we samen met de bewoners, de scholen en de middenveldorganisaties. In de woonwijken bepalen fietsers en wandelaars de maat. Straten waar geen afgescheiden fietspad ligt, worden omgevormd tot zone 30. De zone 30 wordt duidelijker aangegeven en door de inrichting van de straten gemakkelijker gehandhaafd.

Waar fietsers, voetgangers en gemotoriseerd verkeer elkaar kruisen, vermijden we zo veel mogelijk contact. Verkeerslichten moeten eenduidige informatie geven: groen betekent veilig oversteken. Waar dat vandaag niet het geval is, wordt een conflictvrij kruispunt gecreëerd. Daarbij krijgen alle voetgangers en fietsers samen groen terwijl het gemotoriseerd vervoer in alle richtingen rood licht heeft. Zo kunnen fietsers ook in één keer een kruispunt oversteken, in plaats van in twee of drie keer.

Om Mortsel als fietsstad uit te bouwen moet fietsen ook eenvoudig en aangenaam zijn. We bouwen het succes van de Velo-deelfietsen verder uit met Mortselse velo-stations. We zorgen ook voor fietsparkings en fietsboxen in elke buurt, zodat fietsers hun fiets veilig kwijt kunnen.

DRIE. GEZONDE MOBILITEIT BEGINT BIJ EEN SLIMME RUIMTELIJKE ORDENING

De vlotste en duurzaamste verplaatsing is er een die je niet hoeft te maken. We maken van Mortsel een stad waar de keuzes voor de fiets en het openbaar vervoer gewoon het meest voor de hand liggen, en zoveel mogelijk nutteloze verplaatsingen onnodig worden gemaakt. Dat wil zeggen dat in elke buurt basisvoorzieningen aanwezig zijn en dat integrale wijken worden gevormd. (zie hiervoor de omschrijving in hoofdstuk 1)

VIER. WE SCHEIDEN LOKAAL EN DOORGAAND VERKEER

Als koning auto troonsafstand doet hoeft dat niet te betekenen dat de auto een paria wordt. Met werkgerief van hier naar daar rijden, grootouders bezoeken, vrienden helpen verhuizen ... soms is een auto gewoon noodzakelijk of praktisch. En met minder auto's wordt het vanzelf aangenamer rijden als je toch eens de auto neemt.

We aanvaarden de huidige files niet als onvermijdelijk. Onder "mobiliteit" koos in onze grote bevraging 4 op de 10 deelnemers voor een "plan voor omleiding van het doorgaand verkeer met een betere doorstroming door de stad". De verkeersdruk op het centrum en de wijken moet ook op korte termijn afnemen, in het belang van mobiliteit én luchtkwaliteit. Daarom vragen we het stadsbestuur een plan voor te leggen aan de bevolking voor een omleidingsweg voor het doorgaand verkeer tussen N10 en R11, die werd voorgesteld in het mobiliteitsplan van 2012.

Door te investeren in bus, tram en fiets, maken we de auto voor steeds meer verplaatsingen overbodig. We kiezen ervoor het toekomstige overblijvende autoverkeer zo duurzaam mogelijk te maken. In navolging van het Velo-fietsdelen dat we uitbreiden naar Mortsel ontwikkelen we Otto, een publiek autodeelsysteem dat voornamelijk gebruikmaakt van waterstof. Zo hoef je zelf geen auto te bezitten als je er maar af en toe een nodig hebt. Zoals de stad Utrecht kan ook Mortsel in afspraak met buurgemeenten gunstige voorwaarden voor een betaalbaar model onderhandelen via een openbare aanbesteding. Tankinfrastructuur in de buurt-parkings waar deze wagens te vinden zijn, kan ook door privé-eigenaars gebruikt worden, waardoor we de drempel voor de aankoop van een wagen op waterstof verlagen.

Hoe minder auto's in de stad, hoe lager de parkeerdruk. We zetten waar mogelijk in op buurtparkings, zodat er publieke ruimte vrijkomt in straten die nu worden ingenomen door stilstaande wagens. We gaan onderhandelingen aan om bedrijfs- en winkelparkings 's avonds en 's nachts open te stellen voor buurtbewoners, zodat ook op korte termijn parkeren minder een probleem wordt.

GEEF **ARMOEDE** GEEN KANS

VEROVER
DE STAD

mortsel.pvda.be

PVDA

SOCIAAL

RECHTVAARDIG

ACTIEF

3. STAD ZONDER ARMOEDE

STANDPUNT

Samen met de Mortselaars willen we dat de aanpak van armoede mee een prioritaire plaats krijgt in het beleid van Morsel. De kinderarmoede is op 10 jaar tijd verviervoudigd. De armoede-organisaties zien steeds meer mensen langskomen op de voedselbedeling. Geef armoede geen kans. Laten we het nodige doen om de armoede aan te pakken, niet de armen. In alle stadswijken openen we daarom laagdrempelige wijkhuizen waar mensen terecht kunnen. We garanderen door directe en goede begeleiding het recht op kwalitatief en betaalbaar wonen en zorgen ervoor dat ook mensen in een kwetsbare positie naar een job begeleid worden. Op het vlak van gezondheid moet er op wijkniveau een gratis aanbod zijn via wijkgezondheidscentra. We bevestigen de eindverantwoordelijkheid van het OCMW in het garanderen van de grondrechten. Rechten worden automatisch toegekend. We garanderen de toegang tot water en energie als mensenrecht. Niemand mag slachtoffer worden van de schuldenindustrie. Daartoe installeren we een financiële buffer onder beheer van het OCMW/Sociaal Huis.

WAT WE WILLEN

EEN. EEN WIJKHUIS IN ELKE WIJK

- Een wijkhuis voorziet in een brede en laagdrempelige dienstverlening.
- Het wijkhuis helpt bij administratieve problemen.
- In het wijkhuis voorzien we budgetbegeleiding, woonbegeleiding, arbeidsbegeleiding, begeleiding bij energie- en waterproblemen, hulp bij onderwijs en opvoeding.
- Met huisbezoeken en straathoekwerk gaan we de wijk in om mensen te bereiken die de weg naar het wijkhuis niet vinden.
- Met buurtwerkers bouwen onze wijkhuizen aan een sterke, warme en solidaire wijk. Ze organiseren ontmoetingsmomenten en -activiteiten zodat de mensen uit de wijk elkaar beter leren kennen.
- Het wijkhuis is ook een stuk 'Huis van het Kind' waar via een gevarieerd aanbod ook aan integrale gezinsondersteuning gewerkt wordt tegen kinderarmoede.
- Het wijkhuis geeft plaats en ondersteuning aan de vrijwilligersorganisaties die mensen in armoede verenigen en ondersteunen.

TWEE. ZONDER GELD NAAR DE HUISARTS, IN ELKE WIJK VAN DE STAD

- In de wijk, dicht bij de mensen, voorzien we een gratis eerstelijns aanbod voor lichamelijke en geestelijke gezondheidsnoden: verpleging, huisarts, diëtist, psycholoog, ...
- Zowel advies en info als directe behandeling en begeleiding.

DRIE. HET OCMW/SOCIAAL HUIS DRAAGT DE EINDVERANTWOORDELIJKHEID

- Het OCMW/Sociaal Huis garandeert een menswaardig bestaan voor iedereen die op het grondgebied verblijft. Iedereen met een hulpvraag moet bij het OCMW terecht kunnen voor hulp en begeleiding.

- We organiseren het zo dat de verschillende rechten automatisch toegekend worden. Dat kan relatief gemakkelijk online.
- We passen het 'only-once-principe' toe: als je een papier eenmaal binnen brengt moet het ook gebruikt kunnen worden voor andere aanvragen. Dat maakt het leven voor iedereen eenvoudiger, ook voor de administratie.
- Het leefloon moet gegarandeerd zijn voor iedereen met een (gezins)inkomen beneden de Europese armoedegrens. De stad streeft ernaar het leefloon op te trekken tot boven de Europese armoedegrens via een aanvullende financiële steun.
- De stad start zelf een proefproject om het leefloon van eenoudergezinnen op te trekken en onvoorwaardelijk te maken.
- Via de Lokale Adviescommissie (LAC) voor Water en Energie garanderen we de toegang tot stromend water en energie. Niemand wordt dus afgesloten. De toegang heeft voorrang op de schuldaflossing. Budgetmeters zijn op dit punt geen oplossing.
- We ontwikkelen een Lokaal Sociaal Noodfonds, in samenhang met andere bovenlokale fondsen zoals het Energiefonds en het Fonds Jovel van de Koning Boudewijnstichting. Zo kunnen we beter tussenkomen om (een deel van) de schulden kwijt te schelden in gevallen waar volledige schuldaflossing onrealistisch is.

VIER. VAST WERK, OOK VOOR MENSEN IN EEN KWETSBARE POSITIE

- We zorgen ervoor dat het OCMW investeert in goede en nabije arbeidsbegeleiding.
- 'Artikel 60-tewerkstelling' (voor leefloontrekkers) willen we alleen als dat de best mogelijke werkgelegenheid is voor de werkzoekenden. Voor deze groep voorzien we een uitbreiding van mogelijke plaatsen.
- We werken voor begeleiding naar tewerkstelling samen met organisaties zonder winstoogmerk die de nodige expertise bieden. Zij werken best vanuit de wijkhuizen.
- We willen dat het stadspersoneel representatief is voor de stadsbevolking: met ook laaggeschoolden, mensen met een beperking, jongeren, mensen met een migratieachtergrond...

VISIE

We leven in een rijke wereld, waar alles aanwezig is om iedereen een goed leven te bezorgen. Maar het is ook een wereld waar de tweedeling tussen arm en rijk groeit. De toplaag moet zich nooit zorgen maken over geld. En dus ook niet over voedsel, kleding, huisvesting, schoolkosten, rekeningen of vakantie. Maar het grootste deel van de bevolking maakt zich wel zorgen over inkomen en geld. Een derde moet dat zelfs dagelijks doen.

Een te laag inkomen zorgt voor allerlei problemen. Wie een woning van slechtere kwaliteit moet huren en slecht woont, wordt sneller ziek. Gezinnen met een te kleine woonruimte hebben meer stress. En dat kinderen niet rustig kunnen studeren, leidt tot meer schooluitval. Mensen in armoede hebben meer kans op chronische ziektes zoals suikerziekte of hartziekten. Arm zijn maakt ziek en ziek zijn maakt arm. En dan is er nog de kinderarmoede. In onze stad groeit één op de negen kinderen op in armoede. De armoede-index van Kind en Gezin toont aan dat Mortsel een enorme stijging kent van arme gezinnen met kleine kinderen. Een deel wordt verklaard door de verhuisbeweging uit Antwerpen waar steeds meer wijken sociale verdringing kennen: enkel de meer gegoeden kunnen nog de prijzen betalen. De Mortselse armoede-organisaties wijzen er evenwel ook op dat steeds meer geboren en getogen Mortselers de eindjes niet meer aan elkaar kunnen knopen. Armoede wordt steeds meer als een concreet probleem ervaren in Mortsel.

Studies hebben vastgesteld dat kinderen die opgroeien in armoede:

- later minder kansen hebben op de arbeidsmarkt
- een groter risico lopen om zelf arme ouders te worden
- hun talenten niet kunnen ontplooiën
- cruciale ontwikkelingskansen mislopen tussen 0 en 3 jaar

Een investering in het terugdringen van kinderarmoede betekent dus een investering in de toekomst van ons allen.

Een kwalitatieve woning biedt ruimte en rust. Een geschikte baan biedt werkzekerheid en een loon waar je mee rondkomt. Ook toegang tot een betaalbare gezondheidszorg en tot een onderwijs met kleinere klassen, dat zijn allemaal essentiële elementen om mensen een toekomst te bieden. Daar zijn structurele, bovenlokale maatregelen voor nodig. Maar ook de stad heeft mogelijke handvatten in de strijd tegen armoede. Haar sterkte is dat ze dicht bij de mensen staat. Of zou kunnen staan. Wonen, werk, gezondheid, onderwijs en ontplooiing: het zijn essentiële mensenrechten.

EEN. EEN WIJKHUIS IN ELKE WIJK

Voorkomen is beter dan genezen. Een toegankelijke hulp- en dienstverlening helpt vermijden dat mensen verder wegzakken in de problemen. Het terugverdieneffect ervan is groot. Je investeert in dienstverlening maar tegelijk zorg je voor een hoger inkomen bij de burgers van de stad.

Zo'n wijkhuis is deels ook een buurthuis. Het ziet erop toe dat de sociale grondrechten van elke inwoner uit de wijk waargemaakt worden. Via een 'rechtenverkenner' gaat het wijkhuis samen met de mensen na of ze wel alle sociale tegemoetkomingen krijgen waar ze recht op hebben. Velen vragen hun rechten niet aan, omdat ze die niet kennen. In het wijkhuis voorzien we budgetbegeleiding, woonbegeleiding, arbeidsbegeleiding, begeleiding bij energie- en waterproblemen, hulp bij onderwijs en opvoeding, en laagdrempelige medische hulp met verpleegkundigen.

We kunnen veel leren van de bestaande armoede-organisaties die momenteel met vrijwilligers een heel deel van dit begeleidingswerk opnemen, en daarnaast ook oog hebben voor het noodzakelijke vormingswerk en uiteraard voor de echte concrete hulp, op het vlak van voeding, kleding en andere materiële noden. Deze organisaties kunnen zeker verder ontwikkelen binnen de omgeving van een wijkhuis.

Vanuit zo'n wijkhuis gaan buurtwerkers met huisbezoeken en straathoekwerk de wijk in om mensen te bereiken die de weg naar het wijkhuis niet vinden. Zij kunnen ook specifieke noden van de wijk detecteren waar een wijkhuis dan verder in moet investeren.

Via het buurthuis en de buurtwerkers bouwt het wijkhuis aan een sterke en warme, solidaire wijk. Het organiseert ontmoetingsmomenten en -activiteiten, zodat de mensen uit de wijk elkaar beter leren kennen. Op die manier pakt het de eenzaamheid van veel mensen aan en werkt het ook aan een betere veiligheid en aan de samenhang. Een win-winsituatie voor de mensen en voor de wijk.

TWEE. ZONDER GELD NAAR DE HUISARTS, IN ELKE WIJK VAN DE STAD

Het Netwerk tegen Armoede liet een enquête uitvoeren bij armoedeorganisaties. Daaruit komt naar voren dat deze armoedeorganisaties wijkgezondheidscentra als een van de prioriteiten zien voor een stadsbestuur om de ongelijkheid tussen rijk en arm in de zorg weg te werken.

Het model van de wijkgezondheidscentra – dat zijn multidisciplinaire medische huizen waar patiënten niet

moeten betalen voor de huisarts – wint aan populariteit. Maar het zijn ook niet zuiver medische centra, want er wordt breder gekeken naar de persoon en haar of zijn omgeving die zowel de lichamelijke als de geestelijke gezondheid in gedrang kan brengen. Zo zijn er ook sociaal werkers, diëtisten, psychologen, verpleegkundigen aan de slag die naast individueel werk, ook groepsactiviteiten verzorgen. Ook het preventief gezondheidswerk is belangrijk ten aanzien van kwetsbare groepen.

De liberale minister Maggie De Block kreeg een storm van protest over zich toen ze de opening van nieuwe centra liet opschorten. Onder die druk moest ze haar maatregel weer intrekken. De provincie Antwerpen blijft achter. In Gent daarentegen bestrijken de wijkgezondheidscentra het hele grondgebied van de stad. Een op de vijf Gentenaars wordt er verzorgd. Wij willen per wijk lokale spelers rond de tafel brengen om te zien wat mogelijk is. Wij willen bij de start van een nieuw centrum ondersteuning bieden.

DRIE. HET OCMW/ SOCIAAL HUIS DRAAGT DE EINDVERANTWOORDELIJKHEID

Met de OCMW-wet van 1976 werd de hulp een recht. De wet bevestigde het recht op maatschappelijke dienstverlening om 'eenieder in de mogelijkheid te stellen een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.' Met deze wet kreeg het OCMW de opdracht deze dienstverlening te verzekeren. Het was de stap van armenzorg naar welzijnszorg, een belangrijke stap in de democratische ontwikkeling. Het was de erkenning van het feit dat de vrije markt met zijn grillen geen bestaanszekerheid kan bieden.

Onze samenleving heeft een laatste vangnet nodig voor mensen in sociale moeilijkheden, zodat iedereen die nood heeft aan hulp, gepaste dienstverlening krijgt. De maatschappelijk werkers van het OCMW ervaren een 'verzakelijking'. Maar maatschappelijk werk is in de eerste plaats mensenwerk en geen computerwerk.

Het 'laatste vangnet', dat houdt ook in dat elke Mortselaar een inkomen heeft waar hij of zij menswaardig mee kan leven. Daarvoor moet een inkomen boven de armoedegrens gegarandeerd zijn. Vandaag ligt het leefloon voor bepaalde categorieën heel ver onder de armoedegrens. Het leefloon voor een alleenstaande bedraagt 892 euro terwijl de Europese armoedegrens voor een alleenstaande op 1115 euro staat. Het is een verschil van 223 euro. Voor een gezin met twee kinderen bedraagt het leefloon 1190 euro en staat de Europese armoedegrens op 2341 euro. Een verschil van maar liefst 1151 euro.

De federale overheid bepaalt het bedrag van het leefloon. De minister belooft al lang het op te trekken, maar dat gebeurt niet. Nochtans berekende het Planbureau dat het financieel haalbaar is, doordat er ook een terugverdieneffect zal zijn. Dat zit zo: met een hoger leefloon stijgt de consumptie en worden er dus meer taksen betaald, zodat de overheid meer inkomsten heeft. Als signaal naar de federale regering kan de stad zelf een proefproject starten en het leefloon voor de eenoudergezinnen – dit is de categorie van meest kwetsbare gezinnen in armoede – onvoorwaardelijk maken en optrekken. Dat is perfect mogelijk.

Veel mensen die recht hebben op een uitkering doen daar geen beroep op. Het Steunpunt Welzijn, Volksgezondheid en Gezin onderzocht deze onderbescherming. Conclusie: veertig procent van de rechthebbenden op een uitkering, vraagt die uitkering niet aan. Een van de redenen daarvoor is dat mensen vaak bij het OCMW aankloppen met het gevoel als profiteurs of fraudeurs bekeken te worden. Dat is het gevolg van het 'eigen schuld, dikke bult' van de rechtse partijen.

Men zet veel middelen en mensen in op onderzoek naar fraude bij het OCMW, zelfs soms in samenwerking met commerciële firma's. Let wel: de sociale fraude wordt op vijf procent geraamd terwijl veertig procent van de rechthebbenden geen hulp aanvraagt. De prioriteiten liggen dus manifest verkeerd.

Wij willen de verschillende rechten automatisch toegekend zien. Je kan mensen toch verwittigen als je vermoedt dat ze onder de armoedegrens leven en in aanmerking komen voor OCMW-steun! Voor verschillende

tegemoetkomingen moet je vaak steeds weer dezelfde papieren verzamelen. Ook dat kan eenvoudiger: als je een papier binnenbrengt, dan moet het ook gebruikt kunnen worden voor andere aanvragen. Dat is het only-once-principe. Het maakt het leven voor iedereen eenvoudiger, ook voor de administratie.

Onze Grondwet bepaalt dat iedereen recht heeft op een menswaardig bestaan. Zonder water of zonder energie is dat niet gegarandeerd. Water en energie zijn geen luxegoederen, maar levensnoodzakelijke rechten. Ze zijn ook onontbeerlijk voor onze gezondheid. Mensen ervan afsluiten is dan ook uit den boze.

Energie is een basisbehoefte. Iedereen heeft energie nodig voor verwarming, de bereiding en bewaring van voedsel, verlichting en voor tal van activiteiten die een essentieel bestanddeel zijn gaan uitmaken van communicatie, studie en informatie, sociaal leven, werk en ontspanning. Maar veel mensen worstelen met de druk van de energiefactuur op het gezinsbudget. Dat leidt tot onbetaalde rekeningen, inadequaat verwarmde woningen, ongezond koken en andere ernstige beperkingen. Hoge energiekosten van mensen in armoede hebben allerlei oorzaken: slechte toegang tot de goedkoopste tarieven, ondeugdelijke woninisolatie, slechte verwarmingsinstallaties...

De hulp van de stad en het OCMW voor mensen in energiearmoede is ondermaats. Vandaag heeft het OCMW een Lokale Adviescommissie voor Energie. Mensen met schulden bij hun energieleverancier komen terecht bij de 'sociale leverancier'. Die werkt samen met de Energiecel van het OCMW. Zij maken met de klanten een afbetalingsplan en verplichten hen een budgetmeter te laten installeren als ze hun schuld niet meteen kunnen inlossen. Met zo'n budgetmeter kan je alleen elektriciteit of gas krijgen als je de meter eerst oplaadt. Het is een ontoereikende en averechtse maatregel.

Ook krijgen de mensen in betaalmoeilijkheden geen toegang tot het goedkoopste tarief op de markt. Want de 'sociale leverancier' rekent een duurder 'ontradingstarief' aan. Dat is onbegrijpelijk, maar het dient om te vermijden dat mensen bij hen 'blijven hangen'. Ze moeten de reguliere energiemarkt op van zodra de schulden afgelost zijn.

De budgetmeter is natuurlijk geen structurele oplossing en biedt maar twee uitwegen: geen energie meer of schulden maken op andere posten. Budgetmeters kosten de gemeenschap ook nog eens handenvol geld. Wij willen dat omkeren door het recht op energie voorrang te geven op het schuld aflossen. En door meer in te zetten op collectieve oplossingen. De Energiecel moet zich inzetten om voor iedereen het recht op energie te realiseren. De cel maakt dan een haalbaar afbetalingsplan samen met de klant. Dat plan waarborgt een blijvende energievoorziening naar behoefte. Wij willen ook dat er bij basisvoorzieningen als energie en water geen herinneringskosten aangerekend worden.

Ook water is een basisbehoefte. Je poetst er je tanden mee, je spoelt er het toilet mee door, je drinkt het, je kookt ermee, je poetst ermee... Geen menswaardig bestaan zonder stromend water. De Algemene Vergadering van de Verenigde Naties erkende drinkbaar water en goede sanitaire voorzieningen als een mensenrecht.

In het jaar 2000 betaalde een gemiddeld gezin 100 euro per jaar voor stromend water. Vandaag is dat al 378 euro. Niet zozeer de waterprijs zelf is gestegen, maar wel de taksen voor de riolering en de waterzuivering. Door de prijsstijging valt het steeds meer mensen moeilijk deze waterfactuur te betalen. In 2016 telde Vlaanderen ruim 50.000 gezinnen met afbetalingsplannen bij hun drinkwaterleverancier. Bij bijna vier op de tien gezinnen lukt het niet dat afbetalingsplan te volgen.

Ook hier is de hulp van het OCMW ondermaats. Mensen met moeilijkheden om hun waterfactuur te betalen, kunnen hulp vragen aan de Lokale Adviescommissie Water van het OCMW. Samen met de waterleverancier (Water-link in Mortsel) wordt dan een afbetalingsplan opgesteld. Maar als mensen niet reageren op de brief van het OCMW of niet bereikbaar zijn via telefoon of via een huisbezoek tijdens de werkuren, wordt de watertoevoer afgesloten om hen 'te dwingen iets te laten weten'. Ook als ze het afbetalingsplan niet volgen,

beslist het OCMW vaak de watertoevoer af te sluiten.

De Lokale Adviescommissie Water moet de toegang tot stromend water garanderen. Dat moet voorrang hebben op de schuldaflossing. Met haalbare afbetalingsplannen, opgesteld samen met de klant. Met telkens een rechtenverkenning. En zonder slimme watermeters. Wij willen meer inzetten op huisbezoeken om mensen met betalingsachterstand te bereiken. Daarvoor is voldoende personeel nodig.

De schuldenberg kan soms zo hoog oplopen dat volledige schuldaflossing onrealistisch is. Op zo'n moment is het aangewezen (een deel van) de schuld kwijt te schelden. Dat gebeurt nu al op sommige plaatsen via een Energiefonds en het Fonds Jovel van de Koning Boudewijnstichting. Maar deze fondsen zijn ontoereikend. Wij willen ze uitbreiden, zodat mensen in nood er een beroep op kunnen doen om (een deel van) de schulden kwijt te schelden.

Wij willen daarom een Lokaal Sociaal Noodfonds dat snel kan tussenkomen vooraleer de schuldenindustrie de facturen onbetaalbaar maakt, ook van andere opstapelende schulden i.v.m. medische ingrepen, woonkosten, boetes. Het noodfonds werkt met renteloze leningen en een intensieve budgetbegeleiding. Het integreert de bestaande fondsen (Energiefonds, Fonds Jovel, Kinderarmoedefonds, e.a.) met lokale middelen. Het fonds kan in werking treden als ten aanzien van bepaalde indicatoren knipperlichten aanspringen: energie- en waterkosten blijven onbetaald, schoolrekeningen blijven open staan, mensen kunnen hun medische kosten niet meer betalen of weigeren de huisarts of de tandarts op te zoeken, woonkosten en renovaties worden uitgesteld, ... Zowel professionelen, bureaus of familie kunnen signalen doorgeven aan de wijkhuizen of medewerkers van het OCMW. Er wordt dan een professionele discrete gezinsondersteuning opgestart die integraal stappen op alle vlak bevordert, maar tevens de schuldenproblematiek aanpakt.

VIJF. VAST WERK, OOK VOOR MENSEN IN EEN KWETSBARE POSITIE

Werk blijft de belangrijkste hefboom om uit armoede en sociaal isolement te raken. Het recht op arbeid draagt bij tot de bescherming tegen armoede. Bij werklozen loopt het armoederisico op tot 41 procent, tegenover 4,7 procent bij werkenden. 'Eenieder heeft recht op arbeid, op vrije keuze van beroep, op rechtmatige en gunstige arbeidsvoorwaarden en op bescherming tegen werkloosheid.' Zo staat het in artikel 23 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Het recht op arbeid is ook opgenomen in de Belgische Grondwet.

Dat iedereen toegang moet krijgen tot een job die beschermt tegen armoede, is de eerste uitdaging. Een job moet een degelijk loon opleveren zodat we geen 'werkende armen' hebben. Maar in ons land stijgt het aantal werkende armen tot bijna één op de twintig jobs. Van de nieuwe jobs is meer dan de helft tijdelijk en is bijna de helft heel erg laagbetaald. Zo komen we er dus niet.

Ook hoe we de arbeid invullen is een uitdaging. De impact van de hoge werkdruk, de flexibiliteit, de onzekere contracten en ontslag op onze gezondheid en ons welbevinden is torenhoog. Gelukkig zijn we met velen en kunnen we de arbeidstaken verdelen. Zo kan ieder naar vermogen bijdragen in een werkbare job. 'Naar vermogen' is hier belangrijk. Mensen in een kwetsbare positie of met een beperking hebben aanpassingen en soms meer omkadering nodig in hun arbeidssituatie.

Hier hebben we het over mensen in een kwetsbare positie of met een beperking op de arbeidsmarkt. Mensen zonder diploma, mensen met een beperkte educatieve bagage, mensen met een mentale beperking of met een chronische ziekte. De meeste mensen willen bijdragen, maar vinden geen manier om dat te doen. Om het recht op arbeid voor iedereen te garanderen zijn specifieke maatregelen nodig. Dat vergt extra middelen, maar er is een groot terugverdieneffect op menselijk en financieel vlak.

Wij willen dat de stad een divers personeelsbeleid voert dat de realiteit in de samenleving weerspiegelt en voldoende aandacht heeft voor wie het moeilijk heeft op de arbeidsmarkt. Vandaag worden heel wat

taken en diensten uitbesteed aan bedrijven die slechtere arbeidsvoorwaarden en een slechtere verloning hanteren. Die privatisering schreeven we terug. Wij willen dat het stadspersoneel representatief is voor de stadsbevolking, voor mensen met een beperking, voor laaggeschoolden, jongeren, mensen met een migratieachtergrond. Aansluitend kan de stad ervoor kiezen afstand te nemen van het diplomafetisjisme zodat sociale mobiliteit gemakkelijker wordt. Zo is de focus meer gericht op door ervaring verworven competenties (EVC's). Dat heeft niet alleen een impact op de meer kwetsbare doelgroep maar levert ook doorstroomkansen op.

'Artikel 60-tewerkstelling' willen we alleen als dat de best mogelijke werkgelegenheid is voor de betrokkene. Het blijft namelijk een tijdelijke (tot je recht op een uitkering) en laag verloonde tewerkstelling. Voor wie het geen andere optie is, moet er gezocht worden naar een ruim aanbod van leerrijke werkplaatsen die een goede voorbereiding zijn voor volgende tewerkstelling.

We werken voor tewerkstellingsbegeleiding alleen samen met organisaties zonder winstoogmerk die de nodige expertise en omkadering bieden. Er moet hier gewerkt worden met het principe van de stapsgewijze doorgroeimogelijkheid: opleiding met stage (BIO-contract), individuele beroepsopleiding in de onderneming (IBO), betaalde werkervaring of andere werkpleklers, aanwerving met vaste contracten, zodat mensen nadien niet opnieuw zonder werk vallen.

Het OCMW moet investeren in goede en nabije arbeidsbegeleiding, want werk blijft de belangrijkste hefboom om uit de armoede en het sociale isolement te raken. Arbeidsbegeleiders horen thuis in de wijkhuizen en de sociale centra van het OCMW voor intensieve begeleiding waar daar nood aan is.

Sommige mensen kunnen om allerlei redenen (nog) niet (meer) functioneren in een normale job of op een beschermde werkplaats. Toch heeft iedereen recht op arbeid, om de zinvolle dagbesteding, het extra inkomen, het sociaal contact en de eigenwaarde. Voor deze mensen moet bijvoorbeeld arbeidszorg een mogelijkheid zijn. Daar werken mensen met fysieke of mentale problemen in een fietsherstelplaats, houtatelier of bakkerij. Arbeidszorg is een stabiele tewerkstelling en mag niet gezien worden als een opstap naar de arbeidsmarkt.

GEEF JONGEREN DE **RUIMTE**

VEROVER
DE STAD

PVDA

mortsel.pvda.be

SOCIAAL

RECHTVAARDIG

ACTIEF

4. JONGE STAD

STANDPUNT

Wie wil werken aan de toekomst moet ook werken aan het welzijn van de jeugd. Concreet betekent dit dat we een stad willen waar de overheid kinderopvang van kwaliteit zelf organiseert. Een stad waar kinderen zelfstandig en veilig gebruik kunnen maken van de publieke ruimte en infrastructuur. Een stad met een divers en laagdrempelig vrijetijdsaanbod omdat de jeugd een diverse groep vormt, met uiteenlopende achtergronden. Een stad met een sterk uitgebouwd jeugdwerk en voldoende laagdrempelige mogelijkheden en plaatsen voor jongeren om zich uit te leven. Jongeren zijn experts bij uitstek over de plek waar ze wonen, leren en zich amuseren. Daarom kunnen we, door hen aan het woord te laten, een schat aan voorstellen en engagement aanboren. Als het gaat over inspraak, ontspanning en welzijn van jongeren, neemt het jeugdwerk natuurlijk een cruciale plaats in. De overheid heeft ook de plicht voor iedereen onderwijs te garanderen zonder financiële of andere drempels. Onderwijs moet de hefboom zijn voor emancipatie en sociale gelijkheid.

ONZE VOORSTELLEN

ÉÉN. DE STEDELIJKE KINDEROPVANG VERDER UITBOUWEN

- We bouwen de stedelijke kinderopvang verder uit met voldoende personeel en een goede infrastructuur. Een stedelijke opvang die het voortouw neemt op het vlak van kwaliteit, bereikbaarheid en betaalbaarheid in de kinderopvang.
- De stedelijke kinderopvang is ook beschikbaar voor ouders die werkzoekend zijn of door omstandigheden tijd moeten vinden om opleiding te volgen of andere zaken in orde te brengen.

TWEE. BOEIENDE VRIJE TIJD EN AANGENAME PUBLIEKE RUIMTES

- In alle wijken wordt voldoende speelruimte voorzien. Voor alle kinderen moet er op maximaal 300 meter van huis een aangename speelplek zijn. In de wijkcentra wordt jeugdwerk voorzien.
- Op pleinen en groene plekken worden sport- en speelvoorzieningen aangelegd.
- In de hele stad zetten we jonge animatoren in die, in samenwerking met professionele jeugdwerkers, de verantwoordelijkheid nemen voor hun eigen buurt.
- De zeldzame stukjes natuur in onze stad worden volledig bewaard en beschermd.
- De openbare ruimte wordt zo ingericht dat jongeren er zich thuis voelen. Leuk om te zitten, te sporten, met sanitair en een drinkwaterfonteinje.
- Straathoekwerk en mobiel jeugdwerk voorkomen criminele groepen en gedrag.
- Het jeugdhuis krijgt voldoende middelen en personeel in functie van een gevarieerd aanbod en publiek.
- We investeren in moderne en kwaliteitsvolle ontmoetingsplekken in alle wijken.
- In de vakanties verzorgt de jeugddienst een gevarieerd laagdrempelig activiteitenprogramma.
- Jongeren hebben recht op sportinfrastructuur in de buurt: sporthal, zwembad, skatepark, voet- en basketbalplein. Buurtsportwerkers brengen in de wijken de jongeren in beweging en in contact met interessant sportaanbod.
- Het cultuuraanbod in de stad zoekt aansluiting bij de leefwereld van jongeren.

DRIE. INSpraak TERUG OP DE VOORGROND

- Een team van jeugdconsulenten organiseert een permanente dialoog met de jongeren.
- De jeugddienst heeft eigen communicatiekanalen om haar aanbod bekend te maken en inspraak te organiseren.
- De jeugdraad wordt een volwaardig overlegorgaan en moet ook initiatiefrecht krijgen in de gemeenteraad, zodat jongeren punten op de agenda kunnen zetten.
- We ontwikkelen meer mogelijkheden voor kinderen om hun mening te geven.
- Bij de aanleg van straten en pleinen betrekken we jongeren en geven hen daadwerkelijk inspraak. Jongeren worden daarvoor actief aangesproken via scholen en jongerenorganisaties.
- De stad stelt een team van jeugdconsulenten aan die gespecialiseerd zijn in de inspraak van jongeren en de organisatie van een vrijetijdsaanbod.

VIER. DE SCHOLEN VERSTERKEN

- Elke school moet de diversiteit van de stad weerspiegelen.
- De stad organiseert en financiert voor- en naschoolse opvang.
- We versterken de ondersteunende projecten voor jongeren met moeilijkheden.
- We zetten in op het wegwerken van taalachterstand.
- De huistaakbegeleiding en de taalklasjes, inclusief taalvakantie, worden versterkt.

VISIE

Met 5.664 jongeren onder de 20 jaar telt Mortsel (begin 2017) meer dan een vijfde van haar bevolking in die jeugdcategory: 1.706 baby's, peuters en kleuters, 1.753 lagere schoolkinderen en 1.626 tieners onder 18 jaar. Een grote groep en steeds meer diverse groep die zeker ook haar plaats verdient in de stad. We willen dat Mortsel een jeugdvriendelijke stad is omdat we opkomen voor een sociale stad die de rechten van het kind garandeert en weet dat de jeugd de toekomst is.

We stellen vast dat de jeugdbewegingen een heel hoge tevredenheid scoren, met dank aan al die jeugdige vrijwilligers die dit allemaal waarmaken. Maar voor die vele duizenden jongeren zijn er spijtig genoeg te weinig plaatsen in het jeugdwerk en bij uitbreiding in de sportieve en culturele voorzieningen voor de jeugd. Dit is vooral het gevolg van het feit dat dit verenigingswerk gedragen wordt door het particulier initiatief dat maar zo breed is als het aantal geëngageerde enthousiastelingen.

Dit mag zeker niet verloren gaan. Dat jongeren voor en met elkaar vrijetijdsactiviteiten ontwikkelen en opzetten is een belangrijke leerschool voor een positieve samenleving in diversiteit. Maar daarnaast is er nood aan een publiek initiatief dat in harmonie met het particulier aanbod samen kan groeien. Jeugdvoorzieningen zijn niet alleen een belangrijke leerschool, zij zijn vaak ook de plaatsen waar jongeren terecht kunnen met hun vragen en problemen en waar ze hun talenten en interesses ontdekken en ontwikkelen.

Door jongeren de kans te geven in alle diversiteit samen op te groeien creëert een gemeenschap jonge volwassenen die bewust, positief, actief, creatief en kritisch in de wereld staan. Jonge volwassenen die samen verantwoordelijkheid kunnen en willen opnemen om er een betere wereld van te maken.

ÉÉN. DE STEDELIJKE KINDEROPVANG VERDER UITBOUWEN

Kinderen tussen nul en zes jaar halen veel uit een kwaliteitsvol aanbod van kinderopvang, pedagogische ondersteuning en kleuteronderwijs. Het stimuleert hun cognitieve ontwikkeling, hun sociale vaardigheden en hun gezondheid. Als kinderen in hun prille levensjaren geen toegang hebben tot deze diensten riskeren

ze een steeds groeiende achterstand. Een sociale voorziening als kinderopvang is te belangrijk om over te laten aan een wispelturige vrije markt of de vrijgevigheid van de burger. Investeren in stedelijke kinderopvang biedt de beste garantie voor een voldoende groot, betaalbaar en stabiel aanbod. Kinderopvang is meer dan een noodzakelijkheid voor werkende mensen. De sociale en pedagogische waarde is even belangrijk.

TWEE. BOEIENDE VRIJE TIJD EN AANGENAME PUBLIEKE RUIMTE

Een stad die kinderen en jongeren als volwaardige stadsgenoten beschouwd, geeft hen alle ruimte om jong en vrij te zijn. Bij de ontwikkeling van de publieke ruimte moeten de wensen en noden van kinderen en jongeren dan ook alle aandacht krijgen. Er moeten meer open groene plekken komen, plaats voor speeltuintjes, speelplekken waar er ook kan gesport worden, plekken om elkaar te ontmoeten en om rond te hangen. Kinderen en jongeren moeten zich overal thuis en veilig voelen: op straat, op pleinen, in de parken...

Om voldoende speelruimte te kunnen aanbieden, moet niet altijd gebouwd worden. Door het openstellen van buurtscholen en ontwikkelen van wijkcentra kunnen heel wat gerealiseerd worden binnen de bestaande infrastructuur. De invulling van vrije tijd is van groot belang om het stadsleven voor kinderen en jongeren tot een positieve en verrijkende ervaring te maken.

Het stadsbestuur moet instaan voor een rijk en gevarieerd aanbod aan activiteiten, waarin rekening wordt gehouden met de diverse achtergronden van de Mortselse kinderen en jongeren. In het bijzonder besteden we daarbij aandacht aan de toegankelijkheid voor kinderen en jongeren uit financieel zwakkere gezinnen.

De stad hoort extra inspanningen (subsidies) te doen om het bestaande jeugdwerk te versterken en te laten groeien zodat ook kwetsbare groepen meer toegang vinden tot een wekelijks aanbod en tot jeugdkampen in de vakanties. Naast en in samenwerking met het jeugdwerk, organiseren we ook in de wijken ontmoetingsplekken en activiteiten. We breiden het jeugdopbouwwerk uit met meerdere professionele en vrijwillige jeugdwerkers, naar het voorbeeld van de 'Pleinpatrons' in Borgerhout.

Jeugdverenigingen doen schitterend werk. Het jeugdwerk is voor veel jongeren hun tweede thuis, een plek waar ze zich veilig voelen, vrienden maken en kunnen groeien. Het jeugdwerk haalt jongeren uit hun isolement, doet hen open bloeien en zet hen op weg naar nieuwe vaardigheden en ervaringen, zelfs op professioneel vlak. Rondhangen op straat daarentegen, met eventuele confrontaties met anderen of met de politie leidt tot een spiraal van wantrouwen. Die trend willen we ombuigen. Daarom investeren we volop in de verschillende vormen van jeugdwerk.

Het professionele jeugdwerk krijgt opnieuw meer middelen. Om haar werking uit te breiden en om met jeugdwerkers de hulpvragen van jongeren te kunnen beantwoorden. Maar ook om werkingen op te starten in buurten waar ze vandaag nog niet bestaan. Het vrijwillige jeugdwerk helpen we vooral met ondersteuning bij het vinden en vormen van hun ruggengraat: de vrijwilligers die zich dag in dag uit engageren voor hun jeugdbeweging. Maar we verlenen ook steun voor een degelijke infrastructuur voor de jeugdbewegingen.

Het jeugdwerk is een onmisbare schakel in de strijd tegen kansarmoede, maar die strijd heeft meer nodig dan alleen jeugdwerkers. Een kwart van onze jongeren geeft aan dat het thuis geen boeken heeft om als ontspanning te lezen. Te veel jongeren maken hun huiswerk op hun gsm, bij gebrek aan een computer of internet. Armoede is een van de belangrijkste bekommernissen van onze jongeren.

De aanpak van de kansarmoede onder jongeren begint bij het verbeteren van de situatie van hun ouders. Maar er zijn ook specifieke acties nodig, gericht op de jongeren zelf: een laagdrempelig aanbod voor sport, spel en cultuur en voor digitale diensten bijvoorbeeld. Of ondersteuning in het onderwijs en begeleiding bij het zoeken naar werk. Veroveren jongeren een positief toekomstperspectief, dan kunnen ze hun leven in

handen nemen. We moeten kosten wat het kost vermijden dat jongeren terechtkomen in een situatie zonder job of opleiding. Hier draagt ook de stad een verantwoordelijkheid.

Jeugdhuis Centraal moet verder kunnen uitgroeien tot een boeiend ontmoetings- en organisatie-platform voor diverse groepen en activiteiten. Ontmoeting, kennismaking en uitwisseling tussen diverse jeugdverenigingen, jongerengroepen en culturen is zeker een verrijking voor Mortsel en tevens een goede remedie tegen racisme, uitsluiting, marginalisering. Deze belangrijke opdracht is niet mogelijk zonder extra professioneel personeel en meer infrastructurele mogelijkheden. Niet enkel in de huidige locatie, maar ook in de wijken en zeker in Fort 4 waar zowel buiten als binnen tal van activiteiten kunnen opgezet worden zoals festivals, muziek workshops, urban dance...

Jongeren willen actief zijn en zijn geïnteresseerd in nieuwe ontwikkelingen in de wereld. Al dan niet in samenwerking met het jeugdhuis voorziet ook de sportdienst en de cultuurdienst, een ruimer aanbod voor de jeugd. Zowel kennismaking met nieuwe sporten en culturele expressies, workshops en demonstraties, maar ook zelf het beoefenen ervan en zich verder ontwikkelen, moet actief opgenomen worden in het stedelijk aanbod, in samenwerking met clubs, verenigingen en organisaties die hierin gespecialiseerd zijn. Sportterreinen en culturele locaties worden nieuwe plekken waar jongeren zich gaan uitleven. De bibliotheek wordt een place to be waar men ook rustig kan gaan studeren, muziekstudio's worden volgeboekt, nieuwe dance in de muziekschool...

DRIE. INFORMATIE EN INSPRAAK TERUG OP DE VOORGROND

Kinderen en jongeren worden steeds mondiger. Ze hebben een mening en maken die ook graag kenbaar. Een stadsbestuur dat kinderen en jongeren ten volle waardeert, neemt hun mening ernstig en houdt er ook daadwerkelijk rekening mee. Daarom investeren we in overlegstructuren die een actieve en kritische rol kunnen en mogen spelen zoals kinderraad en jeugdraad. Wijkraden, scholen, kinder- en jongerenwerkingen, jeugthuizen, jeugdbewegingen kunnen actief betrokken worden bij de vormgeving van het kinder- en jongerenbeleid.

In alle wijken moeten kinderen en jongeren aanspreekpunten hebben: brugfiguren en jeugdwerkers. Zo krijgt de stad een beter zicht op welke ondersteuning kinderen en jongeren nodig hebben, welke voorzieningen en activiteiten zij nodig hebben. We denken aan aantrekkelijke en laagdrempelige eerstelijns voorzieningen waar kinderen en jongeren terecht kunnen met vragen, problemen en voorstellen. Om dit allemaal te realiseren heeft de stad een team van jeugdconsulenten nodig die gespecialiseerd zijn in de inspraak van jongeren en de organisatie van een vrijetijdsaanbod.

VIER. DE SCHOLEN VERSTERKEN

Kinderen en jongeren brengen een groot deel van hun tijd door op school. Die tijd moet dan ook kwalitatief hoogstaand ingevuld worden. Niet alleen voor het vergaren van kennis, maar ook voor de individuele en maatschappelijke ontplooiing van kinderen en jongeren.

Onderwijs moet de talenten van onze kinderen aanboren en ontwikkelen. Goed onderwijs brengt kennis bij om de wereld te begrijpen, hen kritisch en weerbaar maken om die wereld beter te maken, hun creativiteit en vindingrijkheid stimuleren om aan de uitdagingen van morgen te werken.

Mortsel moet sterk inzetten op een ondersteunend beleid dat alle scholen in staat stelt hun maatschappelijke rol optimaal te vervullen. Daarbij moet in het bijzonder aandacht gaan naar het bestrijden van sociale ongelijkheid. De stad moet scholen voluit ondersteunen in het opsporen en aanpakken van kinderarmoede, schooluitval, schoolmoeheid, taalachterstand, het watervalstelsel.

INVESTEREN IN PUBLIEKE JOBS

VEROVER
DE STAD

mortsel.pvda.be

PVDA

SOCIAAL

RECHTVAARDIG

ACTIEF

5. WERKENDE STAD

STANDPUNT

Er zijn duizenden werkende handen nodig voor een stad op mensenmaat. We hebben gemeentepersoneel nodig voor sociaal beleid en propere straten, bouwvakkers om huizen te isoleren, leerkrachten voor kleinere klassen, meer zorgpersoneel, chauffeurs voor een beter openbaar vervoer. Er is zoveel te doen. Toch kent Mortsel hoge werkloosheidscijfers. Het stadsbestuur mist ambitie om de toon te zetten wat betreft tewerkstelling. Wij willen hier een trendbreuk. De stad op mensenmaat is een werkende stad.

WAT WE WILLEN

EEN. INVESTEER IN DE STAD

- Wij investeren in de stedelijke diensten, zoals de stedelijke kinderopvang en de woonzorgcentra, in jeugdvoorzieningen en in de wijkcentra. Daar zijn vele nieuwe jobs nodig.
- We gaan voor investeringen en banen in sectoren van de toekomst. Met een stedelijke wooncoöperatie die renoveert, isoleert en nieuwe installaties plaatst voor duurzame en goedkope energie.
- We willen een stedelijk armoedebelief met meer personeel, dat mensen in armoede in contact brengt met de nieuwe buurtdiensten en dat kan zorgen voor integrale gezinsbegeleiding waar nodig.

TWEE. MEER RESPECT VOOR HET STADSPERSONEEL

- Wij tonen respect voor de medewerkers van de stadsdiensten. Sterke publieke diensten zijn nodig. De stad wordt een sociale werkgever bij uitstek die zorgt voor vaste statuten op alle niveaus.
- We luisteren naar het stadspersoneel en nemen de expertise qua dienstverlening ernstig. We verspillen geen geld aan dure consultancybureaus. Hervorming van de stedelijke dienstverlening moet kunnen, maar in functie van het welzijn van de bevolking.
- We testen de 30-urenweek uit bij een aantal stadsdiensten. De 30-urenweek biedt mogelijkheden bij verminderde tewerkstelling door digitalisering en technologische vernieuwing.

DRIE. DE GROEI VAN VOLWAARDIGE BANEN STIMULEREN

- Wij voeren een charter tegen sociale dumping in. Op de bouwerven van de stad aanvaarden we alleen volwaardige jobs. Geen wirwar van constructies en onderaannemers die een loopje nemen met de sociale rechten en de veiligheid van de werknemers.
- Sociale tewerkstelling, lokale diensteneconomie, maatwerkbedrijven en het stelsel van 'artikel 60' moeten bijkomende tewerkstelling creëren. Ze mogen geen stabiele banen vernietigen.
- De verlaging van de huurprijzen van handelspanden, leegstandtaks, regelmatige straat- en pleinactiviteiten en een ondersteunend parkeerbeleid zorgen voor de heropleving van de wegwijnende handel in het centrum.
- We ondersteunen lokale sociale en ecologische coöperatieven en vzw's zodat ze met meer personeel aan de sociale en ecologische transitie kunnen werken. Stimuleren en ondersteunen van nieuwe kleinschalige stedelijke ondernemingen van de toekomst (digitalisering, ecologische vernieuwing,...) en lokale werkplatforms en bedrijventra.

VIER. INTENSIEVE BEGELEIDING NAAR TEWERKSTELLING VAN KWETSBARE GROEPEN

- We voeren een toezicht in, in samenwerking met de lokale VDAB, op evenredige arbeidsdeelname van kwetsbare groepen. Opvolgen van het aanwervingsbeleid van de werkgevers en zo nodig corrigeren, op basis van praktijktesten en trajectcontrole (opvolgen van een ruimere periode per bedrijf).
- We voorzien laagdrempelige begeleidingsdiensten, in de wijken, die werkzoekenden die moeilijk terecht kunnen op de arbeidsmarkt opvangen en ondersteunen in hun stappen naar werk of een opleiding.

VISIE

Mortsel heeft al enkele jaren rond de 1000 werkzoekenden. Dat komt neer op een werkloosheidsgraad van 8 à 9 %. Dit is een aanzienlijk stuk boven het Vlaams gemiddelde. In 2008 lag de werkloosheidsgraad met 5,5 % nog een heel stuk onder het Vlaams gemiddelde. Daar komt bij dat globaal genomen in Vlaanderen, en zeker in de grote steden en hun randgemeenten, de laatste jaren de werkloosheid een sterke daling kent. In Mortsel is de daling beperkt en de jeugdwerkloosheid blijft hoog, boven de 17 %. Vooral het aantal jongeren onder de 20 jaar zonder school of werk stijgt in Mortsel.

Het aantal arbeidsplaatsen op de Mortselse arbeidsmarkt daalt sterk. In de crisisjaren 2007 – 2008 is de jobratio (dat is de verhouding van het aantal plaatsen ten opzichte van het aantal inwoners op beroepsactieve leeftijd) sterk gedaald van 81,1 % naar 70,9 %. Het cijfer bleef stagneren rond de 72,6 % (cijfers 2015). Dit ligt beneden het Vlaams gemiddelde van 75 %.

De lokale overheid volgt de opvatting dat het de individuele verantwoordelijkheid is van de werklozen als ze geen baan hebben. Dus beperkt de overheid zich tot sanctioneren van wie niet hard genoeg naar werk zoekt. De werkgevers blijven op die manier volledig buiten beeld. Alsof zij geen enkele verantwoordelijkheid hebben voor de tewerkstelling. Dat is een compleet onevenwichtig beleid.

Wij zijn van oordeel dat het beleid van onze stad rond werk vandaag verlamd is: enerzijds door het liberale idee dat je privébedrijven geen strobreed in de weg mag leggen en anderzijds door het liberale taboe rond publieke tewerkstelling. Om de huidige jobs te beschermen en meer mensen aan de slag te krijgen, moeten we breken met deze neoliberale visie.

EEN. INVESTEER IN DE STAD

Het beleid is verlamd door de liberale idee dat je het privébedrijven zo gemakkelijk mogelijk moet maken. Allemaal met de idee dat de stad daar de vruchten van zal plukken, dat de welvaart dan vanzelf zal verbeteren. Maar dat sprookje werkt niet. Rijken worden er alleen rijker van, en armen armer.

We willen komaf maken met het taboe om te investeren in publieke tewerkstelling en een antwoord geven op de bestaande noden. Een beleid zet de toon door te investeren in stedelijke diensten, zoals stedelijke kinderopvang en woonzorgcentra, in jeugdvoorzieningen en in wijkcentra. Dat is ook mogelijk door te investeren in banen in toekomstsectoren. Een stedelijke wooncoöperatie waar bouwvakkers een job vinden en hun stiel leren. Die renoveert, isoleert en nieuwe installaties plaatst voor duurzame en goedkope energie.

De stijgende armoedecijfers vragen om een armoedebeleid met meer personeel. Dat mensen in armoede in contact brengt met de nieuwe buurtdiensten en dat kan zorgen voor integrale gezinsbegeleiding waar nodig. Wij richten ons investeringsbudget dus naar de noden van de inwoners en naar het creëren van jobs. Bijzondere aandacht gaat daarbij naar banen en opleidingen voor laaggeschoolden.

TWEE. MEER RESPECT VOOR HET STADSPERONEEL

Afgelopen jaar werd stadsmedewerker en werknemersafgevaardigde, Peter Spruyt ontslagen omdat hij opkwam voor de veiligheid van het stadspersoneel en voor de gezondheid van de buurtbewoners, toen hij vaststelde dat de asbestsanering in de Hangars van Fort 4 niet correct was gebeurd. Met de steun van PVDA-Mortsel werd hier ruchtbaarheid aan gegeven. Maar het stadsbestuur hield voet bij stuk en trok haar besluit van ontslag niet in. Personeel van de stad moet in uiterst onveilige situaties werken en mag niet opkomen voor hun recht op een gezonde werkomgeving. Dat is in Mortsel het respect voor het stadspersoneel anno 2018.

In de neoliberale visie is de dienstverlening door het stadspersoneel vooral een last, die drastisch moet ingeperkt worden. Het motto is: 'We snijden in de publieke diensten en tewerkstelling om te investeren'. Maar voor de inwoners is die dienstverlening net een waardevolle investering. Wie anders zorgt voor onze kinderen en ouderen? Wie anders houdt de straten proper? Wie anders helpt ons met allerlei administratie? Wie anders organiseert sport, cultuur en ontspanning? Het stadsbestuur moet opnieuw personeel aanwerven in goede statuten. Sterke publieke diensten zijn nodig. Ze vallen of staan bij gemotiveerde medewerkers. Zorg dus voor een vast statuut op alle niveaus. De stad moet een sociale werkgever bij uitstek zijn.

Met goede publieke diensten en een volwaardige publieke tewerkstelling kan je bovendien mensen snel hoger op de sociale ladder helpen. We hebben juist meer mensen nodig om een groeiend publiek domein te vernieuwen en mooi en veilig te houden. Nu zitten veel mensen structureel vast in het moeras van werkloosheid, armoede, preciaire jobs met een slecht statuut: deeltijds, tijdelijk, onveilig, onderbetaald...

Bij openbare stadsdiensten kan de dienstverlening werkelijk centraal staan, in plaats van de winst en rendabiliteit. Daarom willen we niet dat de stad haar vaste publieke functies uitbestedt. We zijn tegen het vermarkten van kerntaken van de overheid. We zijn tegen een beleid dat publieke diensten benadeelt of afbouwt omdat ze stoorzenders zouden zijn voor de privé. Want overal waar zo'n beleid gevolgd werd, zien we de dienstverlening aan de inwoners achteruitgaan. Ons vertrekpunt is: de diensten van de stad moeten toegankelijk zijn.

Wij verwachten van de stad niet alleen een beleid op mensenmaat naar haar inwoners, maar ook naar haar werknemers met respect en erkenning. De werknemers bij de stad hechten veel belang aan de maatschappelijke relevantie van hun job. Ze willen iets voor anderen betekenen. Daar worden ze bij gehinderd door hervormingen die boven hun hoofden worden uitgedokterd. Het stadspersoneel verdient vertrouwen en respect. Een kritische houding mag niet afgestraft worden met zwijgplicht. Door goed te luisteren naar hun expertise kunnen we heel wat peperdure consultancybureaus uitsparen.

De Zweedse havenstad Göteborg lanceerde in een stedelijk rusthuis een innovatief experiment. Het verplegend personeel ging er werken met een nieuwe fulltime: 30 uur per week, met compenserende aanwervingen. Het resultaat van dat experiment? Tevreden bejaarden over de betere dienstverlening. En tevreden werknemers. Die hadden een betere gezondheid, een betere levenskwaliteit en meer arbeidsvreugde. Er was dan ook beduidend minder ziekteverzuim dan in een langere arbeidsweek. Mensen werken zich vandaag te pletter, het aantal burn-outs stijgt. Een 30-urenweek met behoud van loon en bijkomende aanwervingen heeft uiteraard een kostenplaatje. De overheid kan deze uitgave grotendeels terugverdienen doordat ze minder uitkeringen moet betalen voor ziekte en werkloosheid. De 30-urenweek is het moderne antwoord op de technologische ontwikkelingen. Ook stadsdiensten stemmen zich af op de eenentwintigste eeuw. Arbeidsduurvermindering kan het werk ook verdelen bij vermindering van de tewerkstelling door de digitalisering en de technologische vernieuwingen. Wij willen de 30-urenweek bij een aantal stadsdiensten met hoge werkdruk uittesten.

DRIE. DE GROEI VAN VOLWAARDIGE BANEN STIMULEREN

De lokale overheid moet toezicht houden op een lokale economie met volwaardige banen. Bij openbare aanbestedingen moet ze de regie veel beter in handen nemen om een eind te maken aan mistoestanden op bouwerven en bij wegenwerken. De betrokken bedrijven moeten respect hebben voor de verloning, de werkuren en de arbeidsveiligheid. In 70 tot 80 % van gecontroleerde bouwerven stelt de sociale inspectie inbreuken vast. Daarom willen we een charter met afdwingbare maatregelen tegen sociale dumping. Met zo'n charter, voorgesteld door de vakbonden, sluiten we misstanden uit en houden we de sleutels in handen om volwaardige jobs met volwaardige contracten te beschermen.

In die zin is het ook belangrijk om op te volgen dat sociale tewerkstelling, lokale diensteneconomie, maatwerkbedrijven en het stelsel van 'artikel 60' geholpen worden om bijkomende tewerkstelling te creëren. Zonder dat ze concurrentie aangaan met bestaande stabiele banen.

We willen dat het lokale beleid een voortrekkersrol speelt om transitieprocessen naar de samenleving van de toekomst op het goede spoor te zetten. Als we van Mortsels een energieneutrale stad willen maken, die liefst meer energie produceert dan dat ze verbruikt moet de stad zelf aan de kar trekken. We ondersteunen lokale sociale en ecologische coöperatieven en vzw's zodat ze met meer personeel aan de sociale en ecologische transitie kunnen werken. We stimuleren en ondersteunen nieuwe kleinschalige stedelijke ondernemingen van de toekomst (digitalisering, ecologische vernieuwing,...). Een renovatie- en isolatieproject voor de hele stad op poten zetten, in eigen beheer of samen met sociale en ecologische vzw's en coöperatieven, levert alvast vele banen op.

In tegenstelling tot de privatisering van publiek domein en overheidsvoorzieningen, zullen we terug meer voorzieningen in de handen van de gemeenschap ontwikkelen: buurtparkjes met aansluitende wijkcentra met tal van diensten en ontmoetingsmogelijkheden. Daarnaast geven we impulsen om op buurtniveau voor kleinschalige handel en diensten op te starten.

Ook de centrale winkel-as, Statielei en Antwerpsesteenweg met aanpalende straten, moeten ondersteund om opnieuw een bloeiende winkel- en ontmoetingscentrum te worden waar zowel Mortselaars als de vele passanten met plezier in willen rondwandelen, zich amuseren, cultuur opsnuiven, leuke spulletjes kopen, lekker tafelen en gezellig blijven hangen. Zonder heimwee naar vroeger, maar vernieuwd, met moderne invulling met een dikke knipoog naar de toekomst die veel socialer en ecologisch meer verantwoord zal zijn

VIER. INTENSIEVE BEGELEIDING NAAR TEWERKSTELLING VAN KWETSBARE GROEPEN

Een globaal beleid gericht op meer werk biedt kansen om ook de meer kwetsbare groepen naar werk te leiden. Via opleidingen en stages, met steeds sterkere werkervaring kunnen we hen op stap zetten naar een volwaardige tewerkstelling. Dit kan allemaal onder voorwaarde dat de stedelijke overheid hiertoe de regie zelf in handen neemt, en niet wacht tot de vrije markt dit op zich neemt.

De stad zal samen met de VDAB, de regisseur van de arbeidsmarkt, mee in het oog moeten houden dat de kwetsbare groepen niet enkel in kwetsbare jobs terecht komen, maar ook in het normaal economisch circuit. Om de aanwervingen te monitoren kan de VDAB er op toezien of de bedrijven niet eenzijdig aanwerven, en bepaalde kansengroepen niet systematisch uitsluiten. Zij heeft daartoe alle nodige data ter beschikking.

Als bedrijven bepaalde groepen systematisch uitsluiten ondanks aantoonbare competenties moet er opgetreden worden. Dit moet bepaalde groepen uit de armoede houden: laaggeschoolde jongeren, mensen met een handicap, met een migratieachtergrond, oudere werknemers, vrouwen, mensen met een aandoening

of een beperking, laagopgeleiden, mensen in moeilijke gezinssituaties, holebi's en zo meer.

Voor de mensen in meer kwetsbare situaties en problemen op de arbeidsmarkt willen we gespecialiseerde begeleidingen opzetten. Dit is reeds in een verder gevorderde ontwikkeling voor mensen met een beperking en moet uitgebreid worden voor alle kansengroepen, en bovendien heel laagdrempelig bereikbaar zijn.

Daarnaast moeten er ook jobs en werkplaatsen voorhanden komen waar deze mensen stapsgewijs kunnen groeien op het vlak van tewerkstelling en zich volwaardig als lid van de werkende gemeenschap kunnen voelen, met een respectabel inkomen. Geen ziekmakende job waar je je uitgebuit voelt, minder krijgt dan je verdient, met spanningen tussen de medewerkers of waarvan de relevantie nog bewezen moet worden. Nee, het doel is dat ieder een geschikte job kan hebben waar je je goed en gerespecteerd voelt, die nuttig is voor de samenleving en die de bron is van een volwaardig inkomen.

GEEN NIEUWE PROJECTEN ZONDER ECHTE INSPRAAK

VEROVER
DE STAD

mortsel.pvda.be

PVDA

SOCIAAL

RECHTVAARDIG

ACTIEF

6. DEMOCRATISCHE STAD

STANDPUNT

De toekomst van onze stad is niet alleen een zaak van het stadsbestuur, laat staan van enkele vastgoedmakelaars, maar van ons allemaal. Inspraak en participatie verbeteren het samenleven. Iedereen telt mee. Mensen uit alle lagen van de bevolking moet opgezocht, geïnformeerd en betrokken worden.

De stad is een openbaar gegeven, gefinancierd met kostbare publieke middelen. Zelfbedieners en speculanten horen niet thuis in stedelijke besturen. We maken het stadsbestuur weer transparant en helder. We communiceren alle beslissingen volgens het openbaarheidsprincipe. We maken het inkomen en vermogen van alle stedelijke bestuurders bekend. Geen belangenvermenging tussen openbare en private mandaten. Kortom: we zorgen dat politiek vertrekt van bij de bewoners, met een bestuur dat zich engageert voor een stad op mensenmaat.

WAT WE WILLEN:

EEN. GEEN NIEUWE PROJECTEN ZONDER ECHTE INSpraak

- Inspraak en participatie kunnen niet zonder informatie en interactie. Dat vraagt openheid en flexibiliteit van beleid en administratie.
- Met de technologische middelen van vandaag kan de stad via online platformen gemakkelijk en objectief allerlei aanvullende bevestigingen, peilingen en stemmingen organiseren.
- Nieuwe openbare ontmoetingsruimtes worden gericht op participatie. Dat kunnen vaste ontmoetingsruimtes zijn of tijdelijke in functie van bepaalde projecten.

TWEE. EEN STERK MIDDENVELD

- Wij willen een stad op mensenmaat. Die bouwen we op van onderuit, met alle inwoners, doordat mensen zich inzetten, samenwerken en actie voeren als het moet.
- De stedelijke overheid moet het middenveld ondersteunen. Een sterk ontwikkeld middenveld doet de democratie opleven.
- Voldoende ondersteunend stadspersoneel voor de raden die een verbinding kunnen vormen tussen de raad en het bestuur.

DRIE. TRANSPARANTIE VIA HET OPENBAARHEIDSPRINCIPE, INFORMATIE VOOR IEDEREEN TOEGANKELIJK

- We voeren het openbaarheidsprincipe in zoals dat in Zweden bestaat. Daar is het wettelijk verplicht alle beslissingen, wetgevingsprocessen en officiële communicatie openbaar te maken.
- Via dat openbaarheidsprincipe maken we ook het vermogen en de verloning van politici openbaar, net zoals in Zweden.
- Het openbaarheidsprincipe laat toe belangenvermenging te voorkomen tussen twee mandaten bij eenzelfde persoon.
- We voorzien gratis wifi in de hele stad. Er moeten openbare plaatsen zijn waar je gratis en onbeperkt online kan gaan.

VIER. GEEN BELANGENVERMENGING TUSSEN OPENBAAR EN PRIVAAT MANDAAT

- We voeren een verbod op het combineren van een publiek mandaat en een functie in de privé waar belangenvermenging mogelijk is, zoals bijvoorbeeld de immobiëlesector.
- Elke ambtenaar en stadsbewoner kan via een 'ethische brievenbus' een klacht over misbruik of corruptie indienen. De klokkenluiders krijgen bescherming.

VISIE

Het samenbrengen van wijk- of stadsbewoners bij het uittekenen van de toekomstplannen, en het organiseren van echte inspraak is essentieel voor een democratische samenleving. Tegelijk zorgen we voor volledige transparantie en onafhankelijkheid van de publieke mandaten. Zodat economische of andere belangen de democratische beslissingen niet naast zich neer leggen.

EEN. GEEN NIEUWE PROJECTEN ZONDER INSPRAAK

De inwoners van onze stad willen inspraak. Slechts 22% van de Mortselaars die deelnamen aan de Grote Bevraging vindt dat Morsel inspraak geeft aan zijn bewoners. 'De burgers zelf weten gewoonlijk het best wat hun behoeften zijn en kunnen oplossingen of middelen appreciëren om deze behoeften te bevredigen. Ze kunnen ook zelf oplossingen aanreiken, zowel in de vorm van suggesties of creatieve ideeën, als van concrete acties', besluiten VUB-onderzoekers in het boek *De humane stad*. Die burgerbijdrage kan effectief het verschil maken. Want, zo gaan de onderzoekers verder: 'Op die manier gaan de burgers zelf actief participeren in het beheer van hun gemeente. Zo krijgen ze het gevoel dat ze wonen in een stad op maat van de mensen, en niet alleen van de bureaucratie, economie, technologie, of politiek.'

Dat alles kan alleen maar slagen als beleidsvoerders open staan voor inspraak. De voorbije periode hebben we gezien dat de vraag om inspraak meer dan eens botste met het beleid. Dat merkten we in de discussies over de toekomst van de Meerminne, in de plannen voor de heraanleg van de Minervastraat, enz. Bij de geplande verkoop van de werfsite aan een projectontwikkelaar werd in april 2018 een kant en klaar plan voorgelegd voor meer dan 70 wooneenheden. Een plan waar de omwonenden tot dan op geen enkele keer over geconsulteerd werden, laat staan dat ze inspraak kregen over de verkoop en invulling van publieke ruimte. En wanneer dit terrein zal verkocht zijn aan een projectontwikkelaar zal er helemaal geen rekening meer gehouden worden met hun stem.

Het samenbrengen van wijk- of stadsbewoners vanaf de conceptfase bij het uittekenen van toekomstplannen voor onze stad, wijk of straat en het organiseren van echte inspraak daarrond is fundamenteel. Die consultaties komen vandaag neer op een vervelende formaliteit als alle belangrijke zaken al lang beslist zijn. Daarom moeten voordien de wezenlijke vragen voorliggen: welke noden heeft de bevolking, welke functies moet de buurt invullen, in welke vorm gebeurt dat best en hoe zorgen we voor een sociaal en verbindend beleid? Die inspraak en betrokkenheid is een aanpak die de PVDA steeds toepast in haar dagelijkse praktijk. Straat-raad-straat noemen we dat. Goed luisteren naar de eerste betrokkenen, hun vragen in duidelijke eisen naar voor brengen op de gemeenteraad, en met de resultaten terug gaan naar de wijk.

Daarvoor zijn ook nieuwe openbare ontmoetingsruimtes nodig. Waar je niets moet consumeren, maar van alles aangeboden krijgt: boeken, kranten, wifi, computers met internettoegang, televisie, kleine optredens, debatten, administratieve diensten... Waar je kennis kan uitwisselen en inspraak en participatie kan organiseren. Zulke ontmoetingsruimtes organiseren we het best per wijk. Zo betrekken we ook de vele mensen die vandaag al te veel op zichzelf zijn aangewezen en die vereenzaamd zijn.

Ook de technische mogelijkheden om iedereen te raadplegen en te betrekken zijn vandaag eindelijk veel groter dan vroeger. Met de sociale media en de smartphone volstaat een druk op een knop om je mening te geven. Als open source publieke stadsplatformen alle info bijeenbrengen, is interactie mogelijk. Die platformen moeten voor iedereen toegankelijk zijn. Daartoe voorzien we ook wifi-punten in de stad.

TWEE. EEN STERK MIDDENVELD

Wij willen een stad op mensenmaat. Dat kan maar door druk van onderuit. Als mensen zich inzetten, samenwerken en als het moet ook actie voeren, kunnen zijn hun rechten verdedigen. Dat is de rode draad van onze sociale geschiedenis: de afschaffing van kinderarbeid, het betaald verlof, de achturedag, de sociale zekerheid: niets wat echt de moeite was is er ooit gekomen zonder massale mobilisaties en acties. En dat geldt net zo goed in onze stad.

Een sterk middenveld is belangrijk voor deze democratie-van-onderuit, omdat het allerlei groepen betreft, omdat het mensen versterkt, omdat er kennis samengebond zit. Een brede en diepe democratie kan niet zonder een goed ontwikkeld middenveld. Van actiegroepen tot raden en vakbonden, van vrouwenorganisaties tot buurt- en natuurverenigingen: zij zijn een essentiële schakel in het democratische proces. Ze vormen de buik van de samenleving waar het debat wordt georganiseerd en mensen samenkomen. Ze kunnen mee de agenda bepalen en meningen helpen vormen. Want democratie is zoveel meer is dan om de zes jaar een bolletje gaan kleuren. Democratie is het permanent betrekken van de bevolking in breed gedragen beslissingen over onze toekomst.

Vandaag heeft het stadsbestuur niet veel oog voor het middenveld. Verenigingen vinden steeds moeilijker een betaalbare plek om samen te komen en hun werking te ontplooiën. Adviezen van raden krijgen weinig gehoor. Ze krijgen bovendien te horen dat de ondersteuning van stadspersoneel wordt verminderd. Terwijl er juist nood is aan thema-specialisten in de administratie die de raden mee organiseren, informeren en ondersteunen. Adviezen van die raden die hun expertise doorheen de jaren opbouwen, met mensen die de praktijk goed kennen, kunnen niet vervangen worden door individuele online reacties.

Die strategie van afbouw van raden moet gekeerd worden. Naar een houding voor respect voor al die mensen die zich onbezoldigd engageren en het beste van zichzelf geven voor het adviseren van het beleid vanuit hun expertise, opkomen voor de volksgezondheid of voor de verdediging van hun collega's.

DRIE. TRANSPARANTIE VIA HET OPENBAARHEIDSPRINCIPE

In de nasleep van het Publifin- en Publipartschandaal, waar hoge vergoedingen werden betaald in intercommunale maatschappijen en dubieuze beleggingen werden aangegaan, is snel duidelijk geworden hoe welig ook in Vlaanderen de intercommunale zelfbediening tiert. Antwerps schepen voor N-VA Koen Kennis is cumulkampioen met 42 mandaten, waarvan 17 bezoldigd. Die brengen zijn nettoloon op meer dan 7200 euro per maand. In Antwerpen was de PVDA de eerste partij om daarover te interpellieren.

Maar er is niet alleen het graaien zelf, er is ook het belangenconflict tussen mandaten. Daarom wil de PVDA klaarheid hebben over alle intercommunales waarin Mortsel participeert, hun raden van bestuur, betaalde vergoedingen en beleggingen. Over het autonome gemeentebedrijf en de vergoedingen die er uitgekeerd worden. Over mandaten en inkomens van alle schepenen. De bestaande cumuls, zoals die waarbij de Mortselse burgemeester tegelijk ook voorzitter is van IGEAN, terwijl IGEAN de controle moet doen op asbestsaneringen die in opdracht van Stad Mortsel gebeuren. Nu zwijgt men in alle talen over de mogelijke belangenconflicten die door deze cumuls ontstaan.

Verplichte bekendmaking, dat is zoals het in Zweden gebeurt. Daar verplicht de wet alle beslissingen, officiële communicatie en wetgevingsprocessen openbaar te maken. Het vermogen en de verloning van politici zijn er openbaar. De Zweden zijn trots op hun *offentlighetsprincip*, hun openbaarheidsprincipe. Ze hebben

er terecht aan vastgehouden, ook bij hun toetreding tot de Europese Unie. Dat willen wij ook zo in Mortsel.

Openbaarheid begint met communicatie en informatie bestemd voor alle inwoners van de stad. Als die ontbreekt, kan je onmogelijk iedereen betrekken. Onderzoeker Eric Goubin schrijft in het maandblad van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten (VVSG): ‘Gemeentelijke communicatie is de belangrijkste overheidscommunicatie. Van alle overheden hebben burgers het meest vertrouwen in de lokale overheid. Tegelijk speelt het gevoel van nabijheid.’ Goubin voegt eraan toe dat er twee topkanalen zijn: de website en het informatieblad, zij bereiken driekwart van de inwoners.

Het huidige stadsbestuur verving de vroegere stadskrant door het tweemaandelijks M-Magazine en een maandelijks Uit-gids. Het is belangrijk om te blijven evalueren of alle inwoners langs deze publicaties gegarandeerd toegang hebben tot de info over het reilen en zeilen van de stad.

Om de drempel tot internet en online diensten te verlagen stellen we voor gratis wifi aan te bieden in de hele stad. Het grondgebied van Mortsel is dichtbebouwd en overzichtelijk, wat dit vergemakkelijkt. Wij dringen aan op openbare plaatsen waar je gratis en onbeperkt online kan gaan.

VIER. GEEN BELANGENVERMENGING TUSSEN OPENBAAR EN PRIVAAT MANDAAT

In Vlaanderen groeit een zorgwekkende cultuur van verwevenheid tussen vastgoedbaronnen, financiële holdings, speculanten en politici. Een cultuur die stedelijke ruimte en publieke diensten verpatst, een cultuur die het zonlicht niet kan verdragen. Links moet dat aanpakken. Dat is al meer dan anderhalf jaar de essentie van de voorstellen van de PVDA, sinds de publicatie van het boek Graailand van Peter Mertens.

Stadsbesturen onderhandelen met projectontwikkelaars. Dat gebeurt achter de schermen, weg van het publiek en van de gemeenteraad. Adviezen van bevoegde ambtenaren worden genegeerd. In ruil voor de aanleg van een stadplein met parking mag de projectontwikkelaar grotere volumes bouwen. Buurtbewoners of actiegroepen die niet akkoord gaan met bouwprojecten, worden als lastige pottenkijkers bejegend.

Daarom voeren we een verbod in voor mensen uit de immobiliën in uitvoerende mandaten van het stadsbestuur. En starten we een duidelijke beleid dat gemeentelijke mandaten niet combineerbaar zijn met elke functie in de privé waar enige belangenvermenging mogelijk is. Die kan immers gemakkelijk ontstaan als je de publieke belangen moet verdedigen als gemeenteraadslid of schepen en tegelijk de private belangen van een bedrijf als bestuurder.

Transparantie komt niet vanzelf. Daarom hebben we een strenge controle nodig die ervoor zorgt dat het beheer van publieke fondsen volledig wettelijk gebeurt. Een ‘ethische brievenbus’, staat ter beschikking van ambtenaren en inwoners die misbruik en corruptie willen aanklagen. De contracten van de stad worden doorgelicht om te kijken of er onregelmatigheden zijn, om te controleren of er niet met sociale dumping gewerkt wordt en om te zien of er geen contracten zijn afgesloten met firma’s die filialen hebben in belastingparadijzen.

Zo wordt corruptie opgespoord en aangepakt, zo worden belangenconflicten uitgesloten. Klokkenluiders worden beschermd en er komt een plek waar de stadsambtenaren en burgers terecht kunnen voor klachten. Dat is nodig, omdat de stad met publieke middelen wordt gefinancierd.

ZORG DAT ELKE MORTSELAAR MEETELT

VEROVER
DE STAD

mortsel.pvda.be

PVDA

SOCIAAL

RECHTVAARDIG

ACTIEF

7. DIVERSE STAD

STANDPUNT

“Iedereen is van de wereld, en de wereld is van iedereen” zong Thé Lau van The Scene, en bijna iedereen zong met hem mee. Wij vinden niet dat één of andere identiteit discriminatie kan legitimeren. De diversiteit tussen de mensen wordt alsmáar groter. Dat kan voor sterke troeven zorgen, op voorwaarde dat we erin slagen iedereen samen te laten leven en gelijke rechten en kansen te bieden. Dat is vandaag niet het geval. Wij pleiten voor meer solidariteit en samenhang, terwijl in onze stad een reële sociaaleconomische ongelijkheid bestaat. Ook hier moeten mensen met elkaar concurreren voor schaarse sociale voorzieningen, krijgen mensen te maken met racisme en discriminatie, ervaren mensen dagdagelijks dat ze niet aanvaard en gewaardeerd worden. We willen geen concurrentie tussen mensen. We willen een stad die elke ongelijkheid daadwerkelijk bestrijdt. Daarvoor zijn genoeg sociale voorzieningen nodig. Racisme en discriminatie moeten kordaat aangepakt worden.

ONZE VOORSTELLEN

EEN. EEN OPEN STAD WAAR IEDEREEN MEETELT

- We zorgen ervoor dat er in de stad genoeg sociale voorzieningen zijn, zodat er geen concurrentie is tussen mensen die het moeilijk hebben.
- We bieden een laagdrempelige lokale dienstverlening, die op een positieve manier rekening houdt met meertaligheid. In de openbare diensten kan beroep gedaan worden op een tolk.
- We investeren in interculturele ontmoetingsplaatsen in de wijken, in het buurtwerk en buurthuizen. Daar kunnen buurtbewoners elkaar op een laagdrempelige manier ontmoeten.
- Op het vlak van tewerkstelling engageren we ons om de tewerkstellingskansen van de diverse bevolkingsgroepen te verbeteren, onder meer door streefcijfers of quota vast te leggen.
- De stad streeft hetzelfde na voor de advies- en participatieraden.
- We zorgen ervoor dat alle scholen de diversiteit van de stad weerspiegelen en inhoudelijk aandacht besteden aan de geschiedenis en het gevaar van racisme en aan het vluchtelingenthema.
- Meertaligheid is een troef. Naast de thuistaal van anders- en meertalige kinderen, zetten we in op een sterk aanbod NT2 (Nederlands als tweede taal) voor de kinderen en hun ouders.
- We maken een plan om de schooluitval van jongeren uit de migratie en jongeren uit financieel zwakke gezinnen drastisch aan te pakken.
- Niet-Belgen betrekken we bij de politiek. Met ondersteunings- en informatiecampagnes zorgen we ervoor dat ze actief hun gemeentelijk stemrecht gebruiken.

TWEE. EEN STAD WAAR RACISME OF DISCRIMINATIE GEEN KANS KRIJGT

- We stellen een actieplan tegen het racisme op. Met concrete doelstellingen en een jaarlijkse evaluatie.
- Voor het stadspersoneel en de lokale politie organiseren we trainingen in het omgaan met racisme.
- We tolereren geen racisme of discriminatie bij de politie en andere stadsdiensten.
- We behouden de vrijheid van dragen van religieuze kentekens voor stadspersoneel.
- Bij de scholen dringen we erop aan geen hoofddoekenverbod te hanteren.

- We voeren praktijktesten in om discriminatie op te sporen, in de eerste plaats op de woon- en arbeidsmarkt maar ook in de horeca, het stedelijk personeelsbeleid, de lokale economie en het politiekorps. Aan discriminaties bij praktijktesten worden ook effectieve sancties gekoppeld.
- We stellen een meldpunt racisme in.
- Het lokaal toewijzingsreglement in de sociale huisvesting mag niet leiden tot uitsluiting, bijvoorbeeld door taalvereisten.

DRIE. DE GEMEENSCHAPPEN ACTIEF BETREKKEN

- We verdedigen een actief interreligieus beleid, met ruimte voor verschillende religieuze en geloofsgebonden tradities en feesten.
- We organiseren de interreligieuze dialoog en we betrekken de verschillende gemeenschappen bij de stedelijke organisatie van religieuze feesten en tradities.
- We versterken de lokale diversiteitsraad als spreekbuis van de etnische minderheden ten aanzien van het bestuur en de ruimere gemeenschap
- We werven ook 'bruggenbouwers' aan in onze stad. Dat zijn mensen die zich dagelijks inzetten om het samenleven tussen de gemeenschappen vooruit te helpen. Zij kennen de gevoeligheden in de stad en willen dat de samenleving als geheel erop vooruitgaat.

VISIE

Mortsel is in de 21ste eeuw een diverse stad geworden. Bijna één vijfde van de bevolking is van vreemde herkomst. Bij de jongeren is dat een stuk hoger. In totaal leven in onze stad vele tientallen nationaliteiten samen en er worden veel verschillende talen gesproken. De rijkdom die we in onze wereld kennen is het werk van alle mensen, onafgezien van hun kleur, afkomst, religie, thuistaal, geslacht, seksuele voorkeur, leeftijd, handicap, ziekte of beperking. Iedereen is in staat met plezier en voldoening samen te leven en te werken met mensen die niet op alle vlakken op elkaar lijken, soms zelfs met meer plezier en voldoening.

De rechterzijde probeert de diverse bevolkingsgroepen tegen elkaar op te zetten. Zo leidt ze de aandacht af van het antisociaal beleid en probeert ze de werkende bevolking te verdelen en te verzwakken. In die val mogen we niet trappen.

We hebben in dat verband nood aan de oorspronkelijke integratiegedachte. Die vertrekt vanuit de idee dat integratie een gemeenschappelijke opdracht is. De samenleving verandert voortdurend en vraagt van elke bevolkingsgroep de bereidheid om zich binnen die nieuwe omstandigheden te ontwikkelen. De vraag tot aanpassing bij één enkele groep leggen, assimilatie, is fundamenteel oneerlijk en leidt onvermijdelijk tot sociale conflicten. We moeten ons juist verbinden met elkaar. Alleen samen kunnen we een vuist maken tegen het antisociaal beleid van de laatste jaren.

EEN. EEN OPEN STAD WAAR IEDEREEN MEETELT

In de geglobaliseerde wereld van de eenentwintigste eeuw is Mortsel uitgegroeid tot een diverse stad. De stad verandert snel en dat betekent dat iedereen even moet wennen. Diversiteit houdt grote troeven in, als we erin slagen iedereen gelijke rechten en kansen te bieden. Daarvoor moeten er voldoende sociale voorzieningen zijn - denk maar aan huisvesting - zodat er geen concurrentie wordt georganiseerd tussen mensen die met moeite toegang krijgen tot schaarse sociale voorzieningen.

Het tekort aan werk, dienstverlening en sociale voorzieningen is een van de voornaamste aanleidingen van spanningen tussen werkende mensen.

Om diversiteit te doen slagen, moeten we afstappen van het besparingsbeleid en net meer investeren. Om de ontmoeting tussen culturen, nationaliteiten en etnische groepen te bevorderen, investeren we meer in interculturele ontmoetingsplaatsen in wijken, in buurtwerk en in buurthuizen. Buurthuizen zijn bij uitstek plaatsen waar mensen elkaar ontmoeten, zichzelf sterker maken, hun netwerk versterken en dus beter kunnen deelnemen aan de samenleving.

We nemen ook zelf onze verantwoordelijkheid en voeren ambitieuze streefcijfers in voor de samenstelling van het stadspersoneel, in alle departementen en op alle niveaus. Zo tonen we dat de stad iedereen naar waarde schat. We stimuleren bedrijven die overheidsopdrachten willen, om mensen van vreemde origine of uit andere kansengroepen tewerk te stellen. Wie discrimineert komt niet in aanmerking. Verenigingen die subsidies aanvragen, stimuleren we om mensen met een andere herkomst of uit andere kansengroepen te betrekken.

De stad zorgt ervoor dat de advies- en participatieraden een afspiegeling zijn van de lokale samenleving. We nemen maatregelen zodat de lokale diversiteitsraad bij alle mensen met een migratieachtergrond goed gekend is en open staat voor hun klachten en voorstellen. Het stadsbestuur vraagt advies aan de diversiteitsraad over alle onderwerpen die een impact hebben op het samenleven in diversiteit.

Het stadsbestuur breidt de middelen uit voor de ontwikkeling van het integratiebeleid dat opgevolgd wordt door de diversiteitsraad en gerealiseerd wordt door een sterke integratiedienst dat het 3-sporenbeleid uitvoert: de toegankelijkheid van de voorzieningen verbeteren; racisme aanpakken en bevordering van positieve beeldvorming over 'samenleven in diversiteit'; emancipatie en participatie van de mensen met een migratieachtergrond stimuleren op school, de vrije tijd, het verenigingsleven, professioneel, cultureel.

De schoolachterstand bij jongeren van vreemde origine is een stuk hoger dan bij jongeren van Belgische origine. Iedereen met een beetje rechtvaardigheidsgevoel voelt aan dat dit niet kan. We maken een plan om de schooluitval van jongeren uit de migratie en van jongeren uit financieel zwakke gezinnen doortastend aan te pakken.

In een stad waar iedereen meetelt, heeft ook iedereen zijn of haar zeg. We informeren niet-Belgen daarom actief om zich te registreren voor de gemeenteraadsverkiezingen, waar zij kiesrecht hebben. Vandaag zijn nog veel te weinig mensen daarvan op de hoogte.

TWEE. EEN STAD WAAR RACISME GEEN KANS KRIJGT

Racisme verdeelt mensen en zet ze tegen elkaar op. Racisme maakt het onmogelijk om samen de echte verantwoordelijken van onrecht en ongelijkheid aan te pakken. We stellen een jaarlijks actieplan op om racisme te bestrijden. We voorzien in antiracistische vorming van het stedelijk personeel en in trainingen over hoe omgaan met racisme.

In de scholen willen we geen discriminatie of uitsluiting van meisjes op basis van het dragen van een hoofddoek. Culturele of religieuze gewoonten verander je niet onder dwang. Dergelijk verbod leidt in de feiten enkel tot discriminatie.

We voorzien ook in Mortsel een meldpunt racisme (i.s.m. UNIA) om discriminatie structureel te bestrijden. Discriminatie voorkomen, opsporen en aanpakken, dat wordt de missie van de partners en stedelijke beambten. De proactieve praktijktesten worden een belangrijk instrument in hun handen. Daarmee kan discriminatie op de woon- en arbeidsmarkt, in het onderwijs, de gezondheidszorg en het uitgaansleven zwart op wit worden aangetoond. Het agentschap adviseert het stadsbestuur ook voor een beleid dat discriminatie voorkomt en aanpakt.

Racisme krijgt minder kans en wordt eerder aangepakt als er een positieve beeldvorming bestaat over

leven in diversiteit. Op verschillende terreinen kan hieraan gewerkt worden: cultureel, sportief, culinair, muzikaal, religieus, ... waarbij vooral kennismaking en ontmoeting voorop staan en de onderlinge kruisbestuiving tot nieuwe initiatieven kan leiden die verfrissend zijn voor de samenleving.

DRIE. DE GEMEENSCHAPPEN ACTIEF BETREKKEN

De stad voorziet de nodige middelen om een lokale integratiedienst uit te bouwen en de diversiteitsraad te versterken zodat de verschillende groepen en personen met een migratie-achtergrond actief betrokken kunnen worden in de opmaak en uitvoering van het stedelijk beleid ter zake.

We verdedigen een actief intercultureel beleid, dat plaats geeft aan de verschillende religieuze en geloofsgebonden tradities en feesten. Dat betekent dat er dialoog is en dat de verschillende gemeenschappen betrokken worden bij de stedelijke organisatie van religieuze feesten en tradities. Op die manier gebruikt de stad de sterkte van diversiteit om op een positieve manier het samenleven te stimuleren.

We willen dat de stad de verschillende gemeenschappen betreft, en ook 'bruggenbouwers' in onze stad betreft. Het zijn experts in diversiteit, zij kennen de gevoeligheden die leven in de stad, en zij willen vooral dat de samenleving als geheel erop vooruitgaat. Daarmee voorkomen we voorkomen beslissingen boven de hoofden van de diverse gemeenschappen.

Wij zijn van oordeel dat het bestuur een voortrekker moet zijn in ontwikkelingen voor sociale vooruitgang, met een onvoorwaardelijk respect voor de rechten van de mens. Vooruitgang op het vlak van democratie en participatie, leven in diversiteit, technologische en digitale vooruitgang, maar ook kinderrechten, rechten van de holebi-gemeenschap, behoud en versterking van de natuur, het dierenwelzijn moeten we steeds bepleiten. Voor ons moet de solidariteit tussen de mensen in hun strijd tegen uitbuiting en onrechtvaardigheid steeds versterkt worden.

Gewoonten, en zeker religieuze gebruiken en tradities, veranderen en aanpassen aan de tijdsgeest en de technische evolutie, vereist een draagvlak in de betrokken gemeenschappen. Dat draagvlak creëren vraagt tijd, dialoog en overleg. Zo kan men evolueren naar een uiteindelijk akkoord over bijvoorbeeld erkenning van nieuwe feestdagen of (on)verdoofd slachten bij de betrokken religieuze gemeenschappen. Dat bereik je niet met een conflictmodel.

MORTSEL IS VAN DE WERELD

VEROVER
DE STAD

mortsel.pvda.be

PVDA

SOCIAAL

RECHTVAARDIG

ACTIEF

8. SOLIDAIRE STAD

STANDPUNT

De Noord-Zuid relatie en de internationale relaties zijn onderworpen aan globale economische machtsrelaties. Wereldwijd beheerst een uiterst kleine groep superkapitaalkrachten het economische gebeuren. De 8 rijkste mensen in de wereld bezitten even veel als de armste 3,5 miljard, de armste helft van de wereld. Die wanverhouding is het gevolg van vergaande uitbuiting van bepaalde volkeren wat leidt tot oorlogen, armoede en ecologische rampen. Migratie en economische uitbuiting gaan hand in hand. Wij vinden dat het stadsbestuur moet blijven inzetten op ontwikkelingssamenwerking en op initiatieven van Mortselse organisaties die actief zijn rond internationale solidariteit.

WAT WIJ WILLEN

EEN. MENSWAARDIGE OPVANG VAN VLUCHTELINGEN

- De stad ontwikkelt een volwaardige dienst die zich toelegt op een degelijke opvang van vluchtelingen, het verlenen van huisvesting, het verschaffen van onderwijs en werk, het zorgen voor welzijn, ontmoeting en ontspanning.

TWEE. ONTWIKKELINGSSAMENWERKING, MAG HET WAT MEER ZIJN?

- De stad behoudt een apart budget voor ontwikkelingssamenwerking voor de ondersteuning van projecten in het Zuiden en om lokale organisaties te ondersteunen die zich inzetten voor duurzame ontwikkeling wereldwijd.
- Het budget voor ontwikkelingssamenwerking kent een substantiële groei tijdens de legislatuur 2019-2024, die leidt naar 0,7% van de stadsbegroting in 2025.
- De stad sensibiliseert de burgers over internationale onrechtvaardigheid en het belang van duurzame ontwikkeling. De Noord-Zuidambtenaar speelt daar een cruciale rol in.
- de Noord-Zuidambtenaar ondersteunt de activiteiten van de GROS (gemeentelijke raad voor ontwikkelingssamenwerking) bij het informeren en sensibiliseren van de burgers en bij het organiseren van acties rond ontwikkelingssamenwerking.
- De Noord-Zuidambtenaar vormt de schakel tussen beleid en burgers wat ontwikkelingssamenwerking betreft.

VISIE

Vandaag is “de hele wereld” in onze stad zichtbaar en tastbaar. Vaak liggen minder aangename gebeurtenissen in het land van oorsprong aan de basis van de superdiversiteit in Mortsel en elders. Vluchten doe je niet voor je plezier. Vluchtelingen maken enorme tegenslagen mee in hun moeilijk traject naar een beter leven. Op zo’n momenten zijn warme hulp en menswaardige opvang erg belangrijk. De Mortselse burger is een solidaire burger. Dat vertaalt zich ook in de brede waaier van organisaties en initiatieven in onze stad. Deze solidariteit moet door het stadsbestuur worden aangemoedigd.

EEN. MENSWAARDIGE OPVANG VAN VLUCHTELINGEN

De Conventies van Genève garanderen het recht op bescherming voor mensen op de vlucht. De overheden van het opvangland dienen te zorgen voor een degelijke opvang van vluchtelingen, het verlenen van huisvesting, het verschaffen van onderwijs én betaald werk, het zorgen voor welzijn, enz... Volgens de internationale verdragen, moeten “... vluchtelingen op dezelfde wijze...” behandeld worden als de onderdanen. Vluchtelingen hebben ook plichten tegenover het opvangland, ze moeten zich houden aan de wetten van het land en dienen de openbare orde te respecteren. Mortsel kan haar vluchtelingenbeleid versterken door meer begeleiding en opvangplaatsen te voorzien voor de aanwezige en nieuwe vluchtelingen zodat ze snel en goed betrokken worden in het integratieproces. Daarbij horen een goed taal lesaanbod, woonbegeleiding en tewerkstellingsbegeleiding.

TWEE. ONTWIKKELINGSSAMENWERKING, MAG HET WAT MEER ZIJN?

Door de technologische revolutie en de globalisering leven we meer dan ooit in een mondiale samenleving, waarbij problemen en oplossingen zich niet tot de grenzen van onze stad beperken. We zijn nu eenmaal allemaal verbonden. Beslissingen hier hebben invloed op het leven van mensen en leefmilieus aan de andere kant van de wereldbol. En problemen daar hebben invloed op onze samenlevingen hier in het Noorden. Het is nog nooit zo belangrijk geweest om bij elke beleidskeuze een mondiale bril op te zetten. Een duurzame en solidaire samenleving begint op lokaal niveau.

Mortsel heeft altijd een sterke Noord-Zuidwerking gehad. In de laatste opeenvolgende legislaturen, werden Noord-Zuidproblematiek en internationale solidariteit regelmatig op de agenda gezet. Door gedreven Noord-Zuidambtenaren, ondersteund door de vele vrijwilligers van de GROS, 11.11.11, NGO-afdelingen en vierde-pijler werkingen, werden in Mortsel vele activiteiten georganiseerd rond mondiale thema’s, zowel in de scholen, als voor alle burgers.

Mortsel is sinds 2011 Fair Trade gemeente, en bij de nationale organisatie van 11.11.11 staan zowel de Mortselse burgers als het Mortsels stadsbestuur bekend als gulle schenkers.

In september 2015 ondertekende België de Agenda 2030, de ambitieuze duurzaamheidsagenda van de Verenigde Naties om te komen tot een meer rechtvaardige, duurzame en vreedzame wereld tegen 2030. Het stadsbestuur ondertekende de engagementsverklaring Global Goals Local Focus.

Omdat migratie vaak voorkomt uit de mondiale uitdagingen zoals extreme armoede, oorlogen en klimaatverandering steunen wij het memorandum van de GROS, de gemeentelijke Raad voor Ontwikkelingssamenwerking. Dat stelt de Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen (SDG’s) van de Verenigde Naties voorop in alle beleidsdomeinen. Die doelstellingen moeten de leidraad zijn bij de opmaak van het beleidsplan voor de legislatuur 2019-2024 om wereldwijde armoede en onrechtvaardigheid te bestrijden en om sociale en economische vooruitgang alle kansen te geven. Ze betreft het middenveld en bedrijven om dit beleid vorm te geven. Ze werkt samen met andere steden en gemeenten om de Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen te halen.

De GROS wenst opnieuw een Noord-Zuidambtenaar aan te stellen zodat de stad een ambitieus beleid kan verwezenlijken op vlak van ontwikkelingssamenwerking. Dit betekent investeren in voldoende mensen en middelen voor ontwikkelingssamenwerking. Het mondiaal beleid actief in de kijker stellen voor onze inwoners en voor andere partners. Zich inzetten om de Mortselaars te informeren en actief te betrekken bij het beleid. Een mondiaal beleid investeert in sensibiliseringscampagnes rond duurzame ontwikkeling en mondiale vraagstukken. Morsel zet in op sociale cohesie en voert een menswaardig lokaal migratie- en diversiteitsbeleid. Ze promoot duurzaamheid via een doordacht en transparant aankoop- en investeringsbeleid en in samenwerking met het middenveld. Ze blijft haar beleid als Fair Trade gemeente verbreden en verdiepen. PVDA-Morsel ondersteunt de concrete eisen en voorstellen van de GROS.

GEEF ONS **VLEUGELS**

STEUN ONZE CAMPAGNE

- ▶ KIES EEN AFFICHE EN HANG ZE UIT
- ▶ LIKE & SHARE ONZE VISUALS OP DE SOCIALE MEDIA

mortsel@pvda.be
www.mortsel.pvda.be

Drukkosten: 9 euro
Te koop vanaf 5 euro of vrije bijdrage

PVDA

SOCIAAL

RECHTVAARDIG

ACTIEF